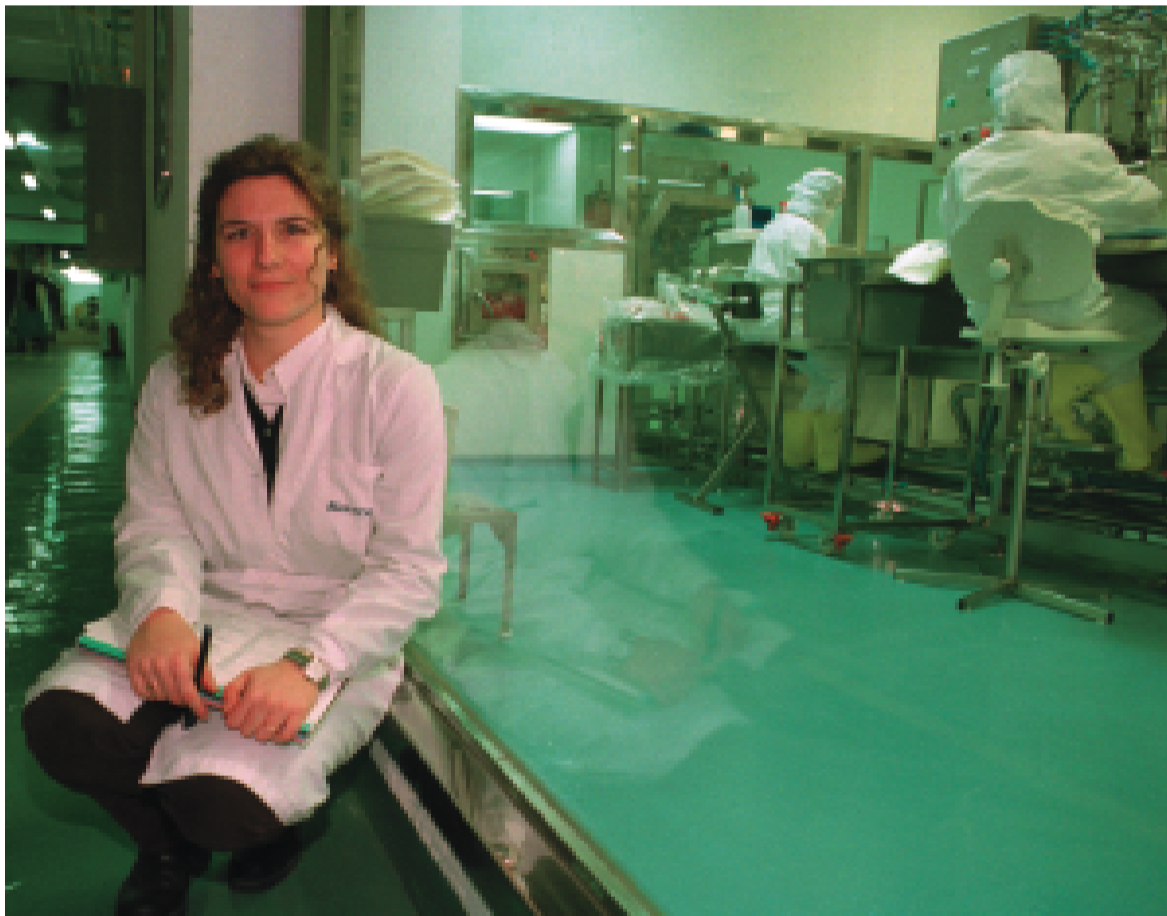

Fer pràctiques sobre segur

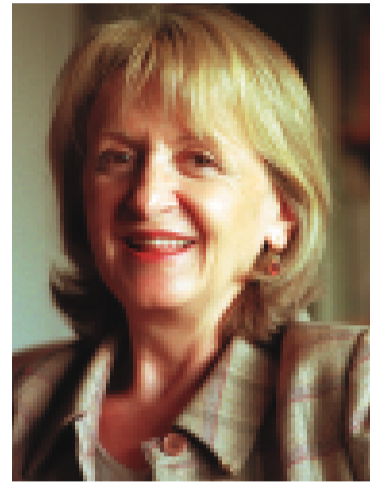
El 63% dels estudiants que realitzen pràctiques a empreses són contractats

Cada vegada són més els universitaris que fan pràctiques a través de l'ADEIT. Una tendència més que justificada tenint en compte els beneficis que se n'obtenen. El 63% dels estudiants universitaris que el curs 94-95 en realitzaren s'han incorporat al món laboral, i el 26 % d'aquests han estat contractats per l'empresa on feien les pràctiques.

Pàg. 3

Mònica Gimeno a l'empresa Baxter on fa pràctiques.

Aranegui trau els ibers a passejar per Europa

La catedràtica d'Arqueologia de la Universitat de València, Carmen Aranegui, és la comissària científica d'una exposició sobre l'ètnia que habità la península del segle VI a l'I abans de Crist. Amb aquesta reivindicativa exposició del que representaren els ibers ja ha deixat bocabadats els parisencs i promet fer el mateix ara a Barcelona i posteriorment a Bonn.

Pàg. 9

Comencen les classes del CAP

2.127 alumnes ja n'assisteixen a classe

Un acord d'última hora ha permès desbloquejar un problema antic: l'inici de les classes del Curs d'Adaptació Pedagògica (CAP).

Després de molts mesos d'espera, 2.127 estudiants han començat les classes del CAP. L'estructura del curs serà semblant a la d'anys anteriors, però en el futur

s'encetarà l'anomenat Curs de Capacitació Pedagògica (CCP), que prendrà el relleu de l'actual CAP. Tal com es va manifestar en una reunió informativa celebrada a Magisteri, la Universitat de València no està d'acord amb un CAP dissenyat segons un model educatiu que ens ve de l'any setenta. **Pàg 5**

Increïble!: un àrbitre legal

És una àrbitre legal, dins de l'ordenament jurídic. Nuria Gavilán estudia Dret a la Universitat de València. Per això, després pot impartir justícia pels camps de futbol amb ple coneixement de causa. De causa general.

Fa uns dies, Nuria va superar les proves per a pujar a Segona Regional.

D'ací a la Primera Divisió ja no queda tant. Especialment si aconseguix sobre la gespa dels estadis la mateixa *auctoritas* que els juristes de la Roma clàssica. **Pàg. 12**

CURSOS

Tècniques de grup per a l'educació social

Organitza: Departament d'Ensenyança Comparada i d'Història de l'Educació. Facultat de Filosofia i C. de l'Educació.
Dirigit a: Llicenciats, diplomats i persones acreditades. **Duració:** 40 hores.
Data de realització: Del 12 de març al 4 d'abril. **Preu:** 19.635 pessetes.
Termini de sol·licitud: Fins al 18 de febrer. **Més informació:** Al Servei de Formació Permanent de la Universitat de València. C/Amadeu de Savoia, 14. 46010, València. Telèfon: 362 00 61.

Biomecànica dentària i oclusió

Organitza: Departament de Ciències Morfològiques. Facultat de Medicina.
Dirigit a: Estudiants diplomats, llicenciats universitaris i persones interessades. **Duració:** 40 hores. **Data de realització:** Del 15 de març al 20 de juny. **Termini de sol·licitud:** Fins al 20 de febrer. **Preu:** 80.561 pessetes. **Més informació:** Al Servei de Formació Permanent de la Universitat. C/Amadeu de Savoia, 14. 46010, València. Telèfon: 362 00 61.

Curs avançat sobre teràpies su Jok (Ma Peu)

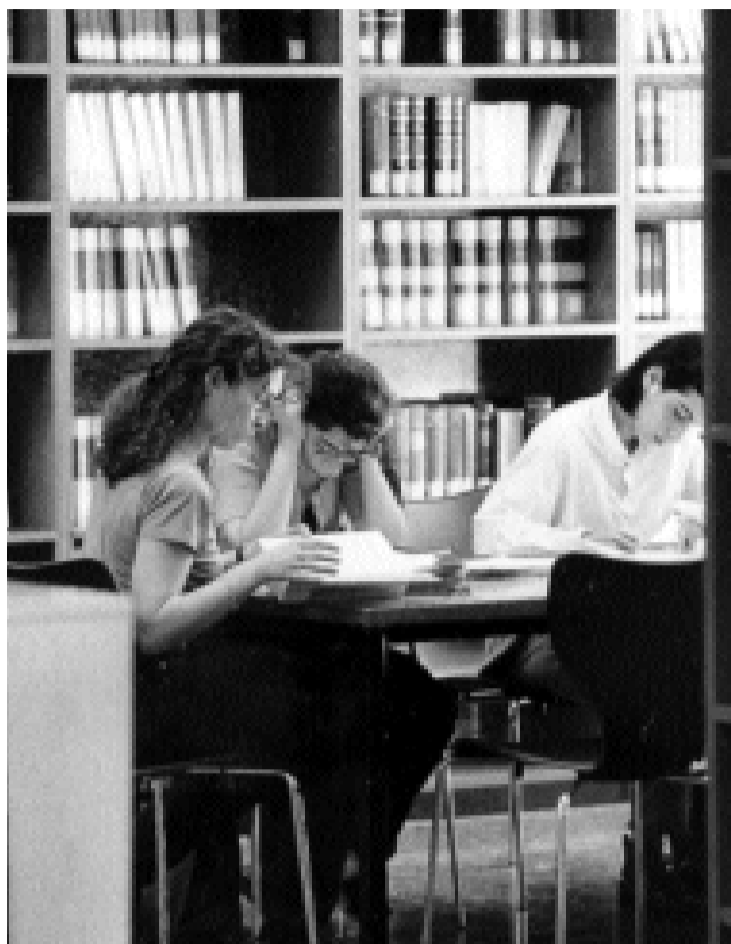
Organitza: Departament d'Infermeria.
Dirigit a: Estudiants diplomats, llicenciats universitaris i persones acreditades. **Duració:** 75 hores. **Dates de realització:** Del 21 de març al 14 de juny. **Termini de sol·licitud:** Fins al 27 de març. **Preu:** 35.472 pessetes amb possibilitat de beca. **Més informació:** Al Servei de Formació Permanent de la Universitat de València. C/Amadeu de Savoia, 14. 46010, València. Telèfon: 362 00 61.

Introducció a l'ecologia humana

Organitza: Departament de Microbiologia i d'Ecologia. **Dirigit a:** Estudiants diplomats, llicenciats universitaris i persones acreditades. **Data de realització:** Del 24 fins al 30 de març. **Termini de sol·licitud:** Fins al 3 de març. **Duració:** 30 hores. **Preu:** 16.333 pessetes amb possibilitat de beca. **Més informació:** Al Servei de Formació Permanent. C/Amadeu de Savoia, 14. 46010, València. Telèfon: 362 00 61.

Curs de castellà per a estrangers

Organitza: Universitat de València.
Dirigit a: Estudiants Erasmus i altres estrangers interessats. **Data de realització:** De febrer a març. Hi haurà prova de nivell, el dia 11 de febrer a les 10:00 hores del matí, a l'Aulari 1, Aula 33

(Campus de Blasco Ibáñez). No cal inscriure-s'hi ni pagar cap taxa. **Duració:** 50 hores. **Preu:** 20.000 pessetes. **Més informació:** Gabinet d'Estrangers. Universitat de València. Antiga Senda de Senent, 11. Tf.: 386 41 80. Fax: 386 41 17/398 30 21.

Curs de dret d'hipoteques

Organitza: Departament de Dret Civil.
Dirigit a: Llicenciats en Dret. **Data de realització:** Del 2 de febrer fins a l'11 de març teòriques, i del 23 de març al 8 d'abril pràctiques. El curs es realitzarà a la Facultat de Dret, Campus dels Tarongers, Aula 2 P15. **Duració:** 64 hores (42 teòriques i 22 pràctiques). **Preu:** 60.000 pessetes. El preu per a antics estudiants serà de 25.000 i 20.000 pessetes dels mòduls teòric i pràctic, respectivament. **Més informació:** Tot els dies de 8:30 a 14:30 hores i els dimecres de 16:30 a 19:30 hores. Tf.: 382 81 16. Fax: 382 81 17.

Introducció a l'estudi del medi ambient

Organitza: Departament de Dret Civil. **Data de realització:** Del 3 de març al 31 de març. **Termini de sol·licitud:** Fins al 9 de febrer. **Preu:** 15.042 pessetes amb la possibilitat de beca. **Més informació:** Al Servei de Formació Permanent. C/Amadeu de Savoia, 14. 46010, València. Telèfon: 362 00 61.

Curs d'iniciació al golf

Organitza: Universitat de València. Servei d'Educació Física i d'Esports
Dirigit a: Estudiants diplomats, llicenciats universitaris i persones que hi estiguen interessades. **Data de realització:** Durant els mesos d'abril i de maig. **Preu:** 15.000 pessetes per al públic universitari i 20.000 per a la resta. **Més informació:** Universitat de València. Servei d'Educació Física i d'Esports. Carrer Menéndez y Pelayo, 19. De dilluns a divendres, de 11:30 a 13:30 hores. Es tracta d'un curs curricular de lliure elecció convalidable per 3 crèdits.

Conèixer les biblioteques de la Universitat de València

Organitza: Servei d'Informació Bibliogràfica de la Universitat de València. **Dirigit a:** Usuaris de la Biblioteca de Geografia i d'Història. **Data de realització:** Entre el 9 i el 12 de febrer. **Més informació:** Al Servei, tfs.: 386 41 97/48 26.

L'informador davant de la Unió Europea

Organitza: Fundació per al Desenvolupament de la Comunicació i la Societat. **Data de realització:** Del 23 de febrer al 7 d'abril. **Termini de sol·licitud:** 6 de febrer. **Preu:** 20.000 pessetes amb la possibilitat de beca. **Més informació:** A la Fundació. Carrer Micer Mascó, 29. Tf.: 369 16 12. La matrícula es farà a la UIMP. Palau de Pineda, plaça del Carme, 4.

BEQUES

Beques per a la gestió de la informació gràfica i documental

Les convoca: Universitat de València. **Dirigides a:** Llicenciats o diplomats en Humanitats, especialitats preferents en Història de l'Art i Documentació. **Objectiu:** Adquirir una formació pràctica que complete els coneixements teòrics per als estudiants i postgraus de la Universitat de València. Els becaris podran conèixer el funcionament de les necessitats d'un centre de documentació orientat a l'empresa, a més del funcionament d'una base documental i gràfica en la plataforma pc. **Dotació:** La beca està dotada amb 700.000 pessetes. **Duració:** Un total de 10 mesos en horari habitual d'ALICER. **Data de realització:** Del 9 de març fins al 8 de febrer del 1999. **Tutoria:** Per la directora d'ALICER i pel director del diploma d'Organització, Accés i Recuperació d'Informació Electrònica en Biblioteconomia i Documentació de la Universitat de València o persones en qui deleguen. **Termini de sol·licitud:** Fins a les 12:00 hores del 20 de febrer. **Més informació:** Associació per a la Promoció del Disseny Ceràmic, ALICER. Dpt. de Formació. Av. del Mar, 42. 12003. Castelló. I a la Fundació Universitat-Empresa, ADEIT. Dpt. de Pràctiques Formatives. Plaça del Patriarca, 4.

Ajudes a associacions d'estudiants amb representació al Claustre

Les convoca: Vicerectorat d'Estudiants de la Universitat de València. **Dirigides a:** Grups, col·lectius i associacions d'estudiants que tinguen representació al Claustre de la Universitat de València i que estiguen inscrits en el Cens d'Associacions i de Col·lectius del Vicerectorat d'Estudiants. **Objecte:** Ajudes per a activitats de caràcter social i cultural sense finalitat lucrativa. **Termini de sol·licitud:** 27 de febrer. **Dotació:** Es farà d'acord amb la valoració de les activitats desenvolupades i no cobrirà necessàriament la totalitat de les despeses. **Més informació:** Al CADE. Centre d'Assessorament i de Dinamització dels Estudiants. Campus de Blasco Ibáñez, 13. Tf.: 386 47 71.

Ajudes per a borses de viatge

Les convoca: Vicerectorat d'Estudiants de la Universitat de València. **Dirigides a:** La realització d'un curs: *Atenció primària a l'Institut Superior de Ciències Mèdiques de l'Havana*. **Duració:** Del 8 al 18 d'abril. **Dotació:**

Despeses de viatge, matrícula, manutenció i allotjament. **Termini de sol·licitud:** Fins al 27 de febrer. **Més informació:** Al CADE. Centre d'Assessorament i de Dinamització dels Estudiants. Campus de Blasco Ibáñez, 13. Tf.: 386 47 71.

Beques per a cursos d'idiomes a la UE

Les convoca: IVAJ. **Dirigides a:** Estudiants de tercer de BUP, COU, primer i segon de Batxillerat, segon de FP i estudiants de cicles superiors menors de 20 anys. **Termini de sol·licitud:** 26 de febrer. **Requisits:** Per a les beques de francès, alemany i italià els sol·licitants hauran d'estar matriculats a l'Escola d'Idiomes i hauran de tenir almenys un curs aprovat. **Més informació:** En el *DOGV* del 20 de gener del 1998.

Pràctiques a entitats bancàries

Les convoca: Universitat de València-ADEIT. **Dirigides a:** Estudiants d'últims cursos de Ciències Empresarials, Administració i Direcció d'Empreses i Economia. **Lloc:** Conca i Albacete. **Termini de sol·licitud:** Fins al 23 de febrer. Les sol·licituds es poden presentar al DISE de Blasco Ibáñez, al Campus dels Tarongers i a l'ADEIT, plaça del Patriarca, 4. **Més informació:** A l'ADEIT, plaça del Patriarca 4.

Beques de postgrau per a estudiants d'Economia i d'Empresarials

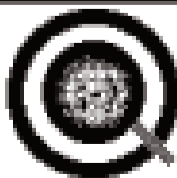
Les convoca: Conselleria d'Economia, Hisenda i Administració Pública. **Dirigides a:** Llicenciats en Economia i en Ciències Empresarials. **Dotació:** 150.000 pessetes mensuals. **Objecte:** Dues beques per a completar la formació pràctica en economia valenciana. **Duració:** Un any amb la possibilitat de pròrroga. **Termini de sol·licitud:** 13 febrer. **Més informació:** En el *DOGV* del 27 de gener del 1998.

Ajudes per a professors bilingües a l'estranger

Les convoca: Ministeri d'Educació i Cultura. **Dirigides a:** Llicenciats en Filologia, Pedagogia, de qualsevol altra especialitat amb el CAP i titulats en Magisteri. **Termini de sol·licitud:** 16 de febrer. **Objecte:** Places per a professors bilingües que acrediten el TOEFL, PROFICIENCY o similars per a diversos estats dels EUA. **Més informació:** En el *BOE* del 27 de gener del 1998.

* Ahora también puedes consultar esta sección en *Quisiera*.

Oferta Exclusiva Lectores Nou Dise

Quisiera® ...
Navegación Internet
902 147 147

¡Ven y
hazte
socio!

Desde 1.500 Ptas. Mes
30 min. Diarios
CONEXIÓN INTERNET
ACCESO ALTA VELOCIDAD

C/ Dr. Vicente Zaragoza, 45.
Valencia (Benimaclet)

http://www.quisiera.es
E-mail: internet@quisiera.es

26 ordenadores, Impresoras,
Cámaras, Scanner, Cursos,
E-mail, Telefonos y Fax pública.

Abierto todos los días

El 63% dels estudiants de la Universitat que feren pràctiques el curs passat estan treballant

De l'aula a la fàbrica

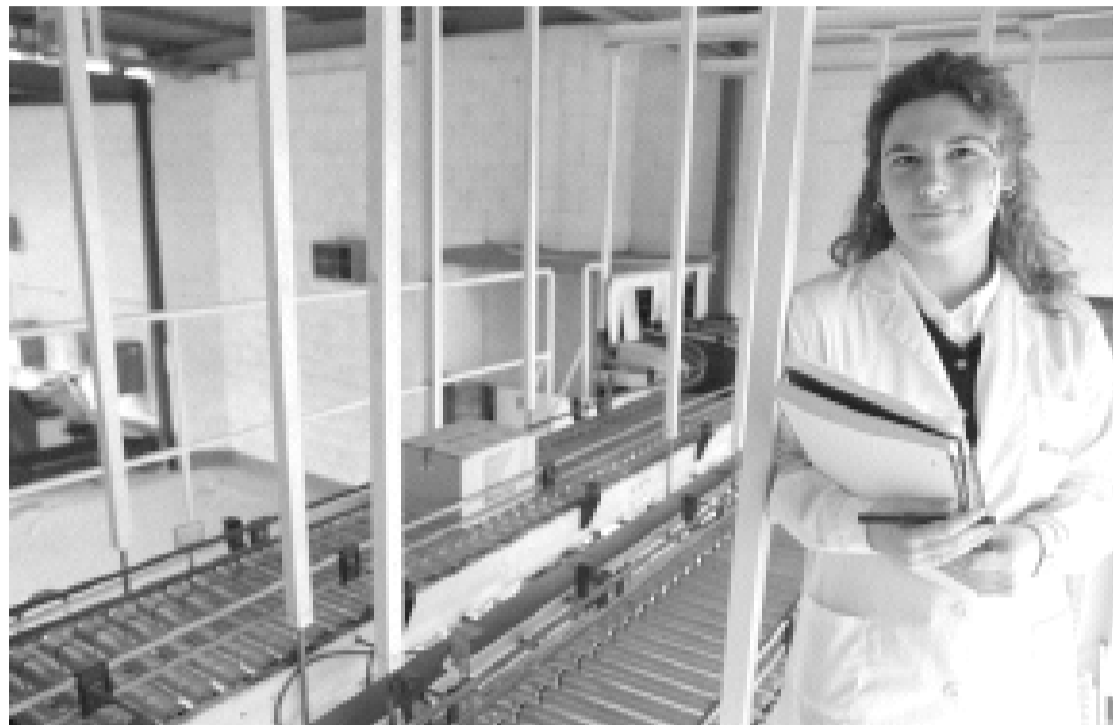
Cal fiar-se de les estadístiques i fer pràctiques mentre s'està estudiant perquè les xifres canten. Segons l'ADEIT, el 63% dels estudiants de la Universitat de València que el curs 95-96 van fer pràctiques a empreses s'han integrat en el món laboral. A més, un 26% d'aquests treballadors novells no han hagut de presentar més currículums, l'empresa on estaven realitzant-les els ha contractat.

ESTER PINTER

Els requisits per a fer pràctiques a través de la Fundació-Empresa, ADEIT, de la Universitat de València, són aquests: ser estudiant i haver superat el 50% dels crèdits necessaris per a obtenir el títol universitari. Mònica Gimeno, estudianta de cinquè de Biologia, els complia i va decidir sol·licitar-les. Actualment treballa a la multinacional Baxter, una empresa química que fa productes farmacèutics i per als hospitals. Treballa amb enginyers en una activitat que ha de preveure l'impacte sobre el medi ambient de la producció d'aquesta entitat. Encara que pensa que no té possibilitats de quedar-s'hi, assegura que està aprenent molt junt amb els professionals amb qui té la sort de treballar. Està contenta perquè cobra 45.000 pesetes al mes i treballa cinc hores diàries, però també està convençuda que si fóra llicenciada li donarien més responsabilitats, i això és el que vol una vegada passats els sis mesos de pràctiques.

A l'igual que Mònica, el curs 1996-97 van fer pràctiques en 1.516 empreses, institucions i entitats 4.208 estudiants de la Universitat de València.

Però el més esperançador,

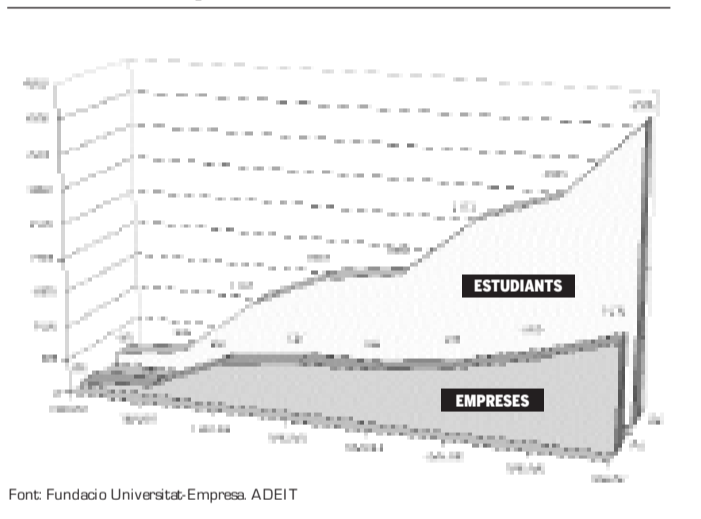

Mònica Gimeno realitzarà pràctiques a l'empresa durant un període de sis mesos.

segons l'estudi d'inserció dels estudiants en pràctiques del curs 94-95 que ha fet l'ADEIT a partir d'una selecció de 498 estudiants que realitzaren pràctiques en 144 empreses, és que el grau d'inserció fou del 26%. I encara millor, l'estudi del curs següent, 95-96, revela que aquesta xifra quasi s'ha triplicat arribant al 63%, encara que s'ha fet des d'una mostra d'estudiants menor. D'aquest 63%, un 27% dels estudiants s'han quedat en la mateixa empresa on van fer les pràctiques.

El curs passat, 96-97, el 63% dels 4.208 estudiants que feren pràctiques a empreses procedien de l'àrea de Ciències Socials, seguits dels de l'àrea de Ciències de la Salut, amb un 24%. Segons Antonio Aracil, la majoria d'empreses que sol·liciten estudiants en pràctiques són industrials, seguides de les de servei, bancs sobretot, auditories o bufets d'advocats, però afegeix que aquest panorama està canviant. "Cada vegada són més les empreses que sol·liciten estudiants de Ciències Bàsiques i

Evolució d'empreses i d'estudiants

Tècniques".

Des del curs 89-90, any en què 56 empreses acolliren 143 estudiants de la Universitat de València, fins al curs passat, 96-97, tant els estudiants en pràctiques com les empreses que les ofereixen han augmentat espectacularment (vegeu gràfica). Si el curs 91-92 1.162 estudiants s'incorpo-

raren a través de l'ADEIT al món laboral, tres anys després aquesta xifra es triplicava fins arribar a la del curs passat, 4.208 places de pràctiques per a estudiants.

Aracil opina que aquesta és la millor demostració de l'interès que té la Universitat de València per adaptar-se al seu entorn.

Jornada sobre la llei de riscos laborals

M. H.

La Universitat de València va organitzar la passada setmana una Jornada sobre la Implantació de la Llei de prevenció de riscos laborals. En l'acte va col·laborar la Mútua Universal.

La jornada, adreçada als membres del Comitè de Seguretat i de Salut de la Universitat i als degans i directes dels diferents centres d'aquesta, tenia com a objectiu aprofundir i reflexionar sobre la prevenció en l'àmbit específic de l'activitat desenvolupada per les universitats públiques.

Segons el rector, Pedro Ruiz Torres, que va inaugurar la jornada, "la Universitat de València s'ha de convertir en un referent clau per a la societat en la promoció de la millora de les condicions de treball i dels nivells de protecció de la seguretat i la salut dels treballadors". Així, partint de tres pilars fonamentals de la Universitat, com ara la investigació, la formació i la divulgació, aquesta qüestió serà abordada i analitzada complementàriament des d'àrees i perspectives del coneixement científic tan diverses com ara la direcció i la gestió empresarial, l'empírica i la social, el medi ambient, la salut, les ciències bàsiques i la tecnologia, i comptarà amb el recolzament del creixent nombre d'especialistes en matèries relacionades amb la salut i la seguretat laboral.

Això no obstant, segons va assenyalar Pedro Ruiz, "en aquest sentit, atesa la rellevància que les qüestions relacionades amb la salut i la seguretat laboral, com s'ha demostrat amb els trets dramàtics que ha adquirit la sinistralitat laboral valenciana, cal fer una anàlisi profunda de les possibilitats reals de formació i integrar-la en la docència de primer i segon cicle per tal d'orientar, informar els titulats i professionals que ixen de les aules de la Universitat".

Pràctiques per crèdits o per voluntat

Els 4.208 estudiants de la Universitat de València que feren pràctiques a empreses el curs 96-97 s'acolliren als tres tipus de modalitats de pràctiques que ofereix la Universitat. D'ells, 2.080 estudiants realitzaren les anomenades pràctiques integrades en els plans d'estudi, aconseguint un total de 21.295 crèdits en 1.143 empreses i organismes sota el tutelatge compartit de 154 tutors d'universitat i de 1.271 tutors d'empreses.

Pel que fa a la segona variant de pràctiques, les voluntàries i, per tant, no convalidables per crèdits, foren 1.749 els estudiants que les realitzaren en 897 empreses, institucions i organismes. En aquesta variant hi participaren 1.127 tutors d'empreses i 139 de la Universitat. Finalment, un total de 379 alumnes realitzaren pràctiques d'acord amb les denominades pràctiques voluntàries de màsters i de cursos de postgrau. Encara que els primers cursos

acadèmics el nombre de pràctiques voluntàries ha estat molt superior a les integrades, aquestes últimes han anat guanyant pes en els darrers anys.

El paper del tutor universitari és molt important, sobretot en el cas de les pràctiques integrades, ja que aquest ha de realitzar el seguiment adequat i, en acabar, qualificar-les. A la Universitat aquest programa li permet estar en contacte continu amb les necessitats que requereix el mercat laboral, cosa que significa una contínua adequació dels seus plans d'estudi i continguts per adaptar-se a les demandes que necessita la societat.

EMPLEO EN LONDRES
Easy London
Granada, 10 Bajo
46007 VALÈNCIA
TEL/FAX (96) 352 58 03

QINOU
Material Universitario
C/ Albaladejos Tarazona, 20
Tel. 96 48 51 11 - 96 48 47 00 A
C/ San Juan de Lugo, 87
Tel. 96 32 04 00 - 96 32 04 01

CERVECERIA SALOBRE
Todas las JUEVES desde las 20h.
Por cada cerveza las tupeas gratis y muchas promociones
C/ Piedad, 11A y B, 46100 Burjassot
Tel. 371 36 40

PUBLICITAT
PUB & A
CIBERO
PUB & A
AGENCIAS DE PUBLICIDAD Y ASOCIADOS
PUB & A
Tel. 96 393 44 65

En record de Pep Montaner

Julián Marrades

Director del Col·legi Major Lluís Vives

Fa pocs dies ha mort Pep Montaner, sotsdirector del Col·legi Major Lluís Vives, de la Universitat de València. La vida d'aquest home singular ha estat lligada a la trajectòria del Col·legi Major, primerament com a col·legial i després, des que va acabar els seus estudis de Medicina l'any 1970, com a membre de la plantilla del personal del Col·legi, on ha exercit ininterrompudament les funcions de sotsdirector amb els successius directors que han anat passant pel càrrec.

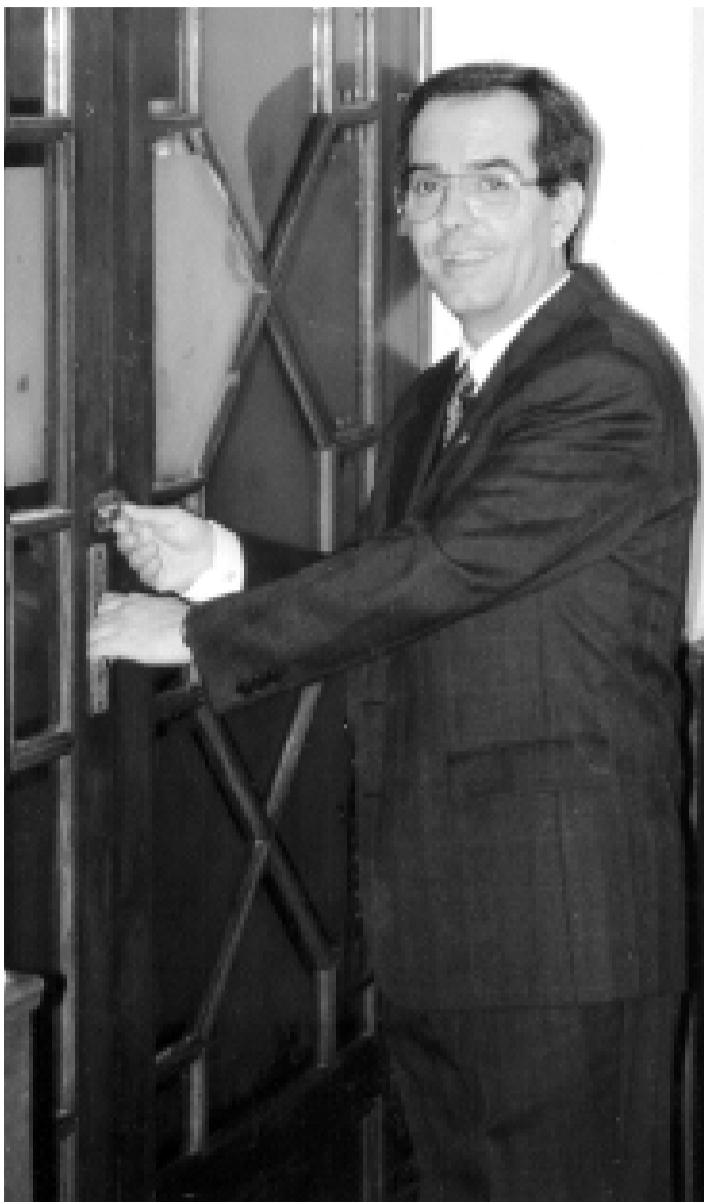
Ell ha estat, doncs, un testimoni privilegiat de les diferents etapes de la història del Col·legi —en realitat, era qui més prop havia viscut des de dins eixa història i, per tant, la memòria vivent d'aquesta institució—: la fase de *cohabitació* del seu Lluís Vives —aleshores ja Col·legi de la Universitat— amb l'Alejandro Salazar, dirigit per la gent de

l'inafaust Movimiento Nacional; la desaparició del Salazar i la constitució del Lluís Vives com el primer col·legi major públic d'allotjament mixt d'Espanya; i la darrera etapa, marcada pels rectorats de Ramon Lapiedra i Pedro Ruiz Torres, en què el Col·legi ha gaudit d'especial recolzament institucional.

Durant tot aquest període —em consta pels testimonis d'anteriors directors—, Pep Montaner ha sigut molt més que un membre de la plantilla del Col·legi. Amb eixe tarannà tan seu on es barrejaven generositat, intel·ligència, subtileza i elegància, ell ha estat sempre al peu del canó per a tractar de resoldre qualsevol problema que es plantejés. Els col·legials

han trobat en ell l'ajuda que han necessitat a cada moment: una paraula d'ànim, un consell, una renyada, o simplement companyia. Ha estat solidari dels seus companys de treball, que l'han tractat amb respecte i consideració. I, com a membre de l'equip de direcció, la seua col·labora-

Sempre fou solidari amb els seus companys de treball, que el tractaren amb

Pep Montaner, en una imatge presa el 1994.

ció ha estat inestimable. Quan el dia de l'enterrament algú que el coneixia bé va comentar que Pep Montaner era l'ànima del

Col·legi, vaig pensar que no es tractava solament d'una efusió d'afecte, sinó també d'una descripció objectiva: sí, com deia

Aristòtil, l'ànima és allò que fa viure el cos, d'eixa persona es pot dir que ha contribuït a vitalitzar el Col·legi Lluís Vives, probablement com cap altra. No em sembla, doncs, retòric dir que es tracta d'una figura irrepetible.

Quan el vaig conèixer, ara fa poc més de tres anys, em vaig adonar prompte de la seua singularitat. No és fàcil creuar-se en la vida amb persones d'eixa integritat moral, i d'això podem donar constància tots els que hem conviscut amb ell durant el període de la seua malaltia, que ha suportat sense cap queixa i amb una normalitat quasi incomprensible. Però no sols era singular com a persona, sinó també com a treballador. En un entorn social i universitari cada vegada més tecnocràtic i burocratitzat, on la mentalitat funcional campeja per tot arreu, ha estat per a molts una sort trobar-se amb aquest treballador tan poc funcional i tan universitari, val a dir: capaç d'assumir interessos generals de la institució universitària, i no simplement els del gremi; sensible als valors culturals universals, i no solament als particulars; obert a noves idees i propostes, i no aferrat a les que ens resulten ja familiars. Per tot açò, crec que la Universitat de València té un deure especial de gratitud amb aquest membre de la seua comunitat que ens acaba de deixar.

Bústia Oberta

Exàmens i química

Imitant el presentador del *Curso de ética periodística* del programa de televisió *Caiga Quien Caiga*:

En el darrer número del periòdic NOU DISE apareix un article amb el titular *Els exàmens no són química*. N'estem els químics cansats de l'ús despectiu de la paraula química com a sinònim de contaminació, artificialitat o perjudici per a la salut o el medi ambient, i volem reivindicar el bon nom de la nostra professió i de la ciència que li dona suport. Si l'article duiguera el titular *Els exàmens no són Farmàcia* o bé *Els exàmens no són Bioquímica*, hauria estat més precís o més rigorós? Potser, o és que estic tan desconectat del món acadèmic que no m'havia adonat que Farmàcia ha estat engolida per Química? O és que Bioquímica ha decidit per fi reconèixer la paternitat (o maternitat, que tant

se val en aquest món d'abstraccions) de Química amb preferència sobre Biologia i jo no ho sabia?

La lectura de l'article fa paleses certes contradiccions curioses. Per *prendre química* l'estudiant ha de recórrer al metge o al farmacèutic, no al químic! L'origen natural o sintètic de les vitamines no condiciona la seua naturalesa química, per la qual cosa, des del punt de vista químic, és indiferent que les vitamines siguin aportades a l'organisme per la via d'un concentrat farmacèutic o d'una alimentació equilibrada. És cert que les amfetamines preses sense control són productes químics perniciosos per a la salut, però és ben cert que l'aigua o l'oxigen són productes químics que, presos amb les impureses necessàries (un 80% de nitrogen per a l'oxigen i algunes sals minerals per a l'aigua) són extraordinàriament beneficiosos.

Concloent, si el que es vol es reflectir la relació entre els fàrmacs i el rendiment dels estudiants en els exàmens, el titular hauria de ser *L'ús incontrolat de fàrmacs no millora el rendiment en els exàmens*. Ara bé, si el que es vol és culpabilitzar la química

el titular hauria d'haver estat: *La Química, culpable del fracàs escolar*.

El curs d'ètica periodística aconsella el segon titular com a més adequat en aquest cas, perquè reflecteix millor el contingut de l'article sense qualificar despectivament una ciència i una professió que inclouen il·lustres membres benefactors de la humanitat que van des de Louis Pasteur (descobridor de la fermentació), passant per R. Kuhn (Premi Nobel de Química 1938 pel seu treball sobre els carotenoids, flavines i vitamines A i B2), fins a Mario Molina (Premi Nobel de Química 1995 pels seus

estudis sobre el mecanisme de descomposició de l'ozó estratosfèric) com a exemples diversos en el temps i la temàtica.

Gràcies per tot, senyor director.
Ignacio Nebot-Gil
Catedràtic de Química Física.
Universitat de València.
Departament de Química Física.

E-mail: Ignacio.Nebot@uv.es

Des de Copenhaguen

Hola, som dos estudiants Erasmus de la Universitat de València... Jo estic a Copenhaguen, i jo a Brussel·les (però estic fent-li una visita al meu col·lega *escandinau* de Copenhaguen...). Mireu, no sabem si aquest *e-mail* eixirà en el periòdic NOU DISE, però molaria que tota la penya que està estudiant ara com a bojos allà a València... s'assabentara que els Erasmus ens ho estem passant de puta mare...!!! Bo, acò és una forma d'animar tota la gent perquè isca un any per ací..., que es busque un poc la vida i que no pensen sols a *empollar*...! Una abraçada a tots i a totes.

Ricard Gandia i Carlos Puig.

Nou DISE

Edita: Universitat de València.
Vicerector delegat: Vicent Alonso.
Director: Francesc Bayarri.
Redacció: Ester Pinter (cap de redacció), Ferranda Martí, Olga Dènia, Alfons Cervera i Manuel Peris.
Disseny i maquetació: Tomás Gorriá.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Tècnic de sistema: Carlos Giraldós.
Assessorament lingüístic: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Juan Jordán, Vicent Martínez i Amàlia Ortiz.
Redacció: Gabinet de Premsa (C/ de l'Antiga Senda de Senent, 11, planta 4, 46023). Telèfon: 386 41 13. Fax: 386 41 14.
Correu electrònic: Premsa@uv.es.
Nou DISE digital: <http://www.uv.es/~noudise>.
Coordinació Nou DISE digital: Tomás Gorriá.
Publicitat: PB&A (Carrer del Poeta Artola, 17-27, 46021. Telèfon: 393 44 65).
Impremta: Ediciones Bidasoa, S.A.
Depòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.
Consell Editorial: Vicent Alonso, Carlos Pascual, Juli Peretó, Antoni Tordera, Pilar Sanz, Josep Lluís Barona, Josep Maria Jordán Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.

Un moment de l'assemblea informativa sobre el CAP celebrada la passada setmana.

Comencen les classes del Curs d'Adaptació Pedagògica a la Universitat

Salconduit a Secundària

MARISOL HOYOS

Després d'alguns mesos d'espera, un total de 2.127 estudiants han començat al llarg d'aquesta setmana les classes del Curs d'Adaptació Pedagògica (CAP) a les aules de la Universitat. El passat dijous 29 de gener, una reunió els va convocar a l'Escola de Magisteri Ausiàs March per tal d'oferir-los informació sobre l'estructura general del curs i d'aclarir molts dubtes que han anat sorgint durant el seu prolongat procés de configuració.

Un acord entre les universitats valencianes i la Conselleria de Cultura va determinar, en un principi, l'arribada enguany del nou Curs de Capacitació Pedagògica (CCP). De fet, el curs passat es va elaborar un esborrany de l'ordre que desenvolupava el decret ministerial del 1995, pel qual el CCP haurà de prendre el relleu al tradicional CAP, que fins ara permetia als estudiants presentar-se a oposicions i impartir docència a centres d'Educació Secundària.

Inesperadament, el passat 16 d'octubre una reunió urgent dels vicerectors de les cinc universitats valencianes, del director general d'Ordenació Acadèmica, Josep Maria Felip, i de la directora general d'Universitats, Carmen Martorell, va decidir l'ajornament de l'entrada en vigor del CCP. Així, segons l'ordre que es va publicar dies després en el *DOGVI*, els tràmits de preinscripció i de matrícula, que havia de gestionar la Conselleria, tornaren a recaure en les universitats.

El director del Servei de Formació Permanent, José María Palanca, va explicar als estudiants que "la situació és un tant delicada enguany, determinada per una

sèrie de circumstàncies un xic curioses, com ara el fet que el decret es publicara quan els espais estaven ja completament coberts amb el desenvolupament propi del curs acadèmic". Així, bona part de les activitats del Servei de Formació Permanent han hagut de quedar paralitzades durant el temps d'organització del CAP.

Quant a l'estructura del curs, aquesta és molt semblant a la dels anys anteriors. El CAP està dividit en una primera part dedicada al mòdul de Psicopedagogia, que tindrà una durada de trenta hores, i que en aquests moments ja està impartint-se. Prompte començarà també la didàctica específica (30 hores) en les especialitats de Física-Química, Biologia-Geologia, Filosofia, Geografia-Història, Música, Econòmiques-

Matemàtiques, Llengua Estrangera, Llengua Espanyola, Llengua Valenciana i Comunicació Audiovisual-Ciències de la Informació. El professorat encarregat d'impartir aquestes especialitats prové dels quatre departaments de didàctica adscrits a l'Escola de Magisteri. Finalment, una part pràctica haurà de desenvolupar-se en un centre escolar i, després dels cursos, els estudiants en presentaran una memòria.

"És un curs que es presta a poca mobilitat, atés l'elevat nombre d'estudiants matriculats. Però el més important ha estat donar eixida a una situació d'incertesa que podia privar molta gent de la possibilitat de concursar en oposicions, en el cas que es convocaren enguany", afegeix José María Palanca.

Sens dubte, el nombre de matrícules ha pujat considerablement davant de la possibilitat d'arribada del CCP. Aquest curs tindrà una càrrega lectiva de 60 crèdits repartits entre matèries troncales, obligatòries i optatives que hauran de cursar-se en un mínim d'un any, una vegada obtingut el títol universitari. Amb la por palesa d'haver d'esperar una mitjana de dos anys per a poder presentar-se a les oposicions, molts estudiants hi han vist la seua última oportunitat d'aconseguir el pasaport d'entrada al mercat laboral. Així i tot, quant als continguts del Curs d'Adaptació Pedagògica, el director de l'Escola de Magisteri, Bernardo Gómez, va assenyalar que "la Universitat no està d'acord amb un CAP dissenyat atenent un model educatiu que ens ve de l'any setanta".

Aventura surrealista

Amb els ànims un xic exaltats, molts estudiants plantejaren les seues inquietuds. "Vivim una aventura surrealista", va dir una estudianta. "Després d'un munt de mesos d'anar d'un lloc a l'altre, comencem les classes amb retard i no tindrem el títol fins al dia 15 de juny. El més greu, però, és que potser la Conselleria convocarà oposicions abans, sense tenir en compte el que ha passat, i no hi podem presentar-nos perquè no ens hi trobarem en possessió del títol".

ESPAI MOMA

temporada 97-98

AUTORS: ARA I ACI
 Inauguració del **ESPAI MOMA**
 29 de novembre de 1997 a les 22.30 h.
 amb l'obra de **L'ALTRE DE POUL GAUGUIN**
 Premi Marqués de Bradamini 1996
 dirigit per **Enric ALFARO**
 amb **ISABEL RÓDICA TTI** i **FRANC CALATAYUD**
MOMA TEATRE
 tel. 20 7197 o 411297

mostra I
Un pasaport per Moma
 Centre d'Estudis de Moma Teatre
 del 20/11/97 al 14/12/97

concert I
LICHTKUNST
 24 de novembre de 1997 a les 20.15 h.
 Director: **José GERNERO**
 Director de **M. FELDMAN** i **G. GAMARRERO**
A. MARTÍ i **S. BARRERO**
GRUP INSTRUMENTAL DE VALÈNCIA

AUTORS: ARA I ACI
 Estrada de **LA FOTIEFRANCOADA**
 2 de gener de 1998 a les 22.30 h.
 de **Chana Candela**
 dirigit per **Antonio OJAT TAYORA**
 amb **Antoni LLIBRE**, **José GERNERO**, **Enric ALFARO**
ARDEN PRODUCCIONS
 tel. 20 7197 o 411297
 (reservada en paper)

mostra II
20 Dones
 Mostra de dibuixos de **José PCA**
 del 20/1/98 al 27/02/98

AUTORS: ARA I ACI
 Estrada de **AMANDOLA ABLADA**
 12 de febrer de 1998 a les 22.30 h.
 de **Carles Alberola**
 dirigit per **Carles ALBEROLA**
 amb **Cristina PLAZAS** i **Carles ALBEROLA**
ALBENA PRODUCCIONS
 del 12/02/98 al 08/03/98

mostra III
Collage 8/9
 Mural de fotografies anònimes
 del 12/02/98 al 08/03/98

concert II
 Solistes del **GRUP INSTRUMENTAL DE VALÈNCIA**
 8 de març 1998 a les 20.15 h.
 Obres de **A. BRUCH**, **J. SERRA** i **DE RIJNHOUD**
J. CASTELLO i **BERNARD M. LUDWIG**

ATELIER
ATELIER III
Crec i m'ultipliqui i col·lectiu
 del 15 al 18 d'abril

concert III
ENSEMBLE
 del 21 al 25 d'abril
 Festival de Música i Art en paper

AQUESTA BUTLLETA LA PODEU CANVIAR PER UNA ENTRADA EN TAQUILLA, UNA HORA ABANS DE LA FUNCIÓ, PER A LA PROGRAMACIÓ AUTORS: ARA I ACI. VÀLID ÚNICAMENT PER A LES 50 PRIMERES presentant el carnet d'estudiant ESPAI MOMA.

Sortida Entrada

IBANCA SA

(96) 399 55 77
902 11 55 77

Cap d'oficina: M. Ferrer, tel. 411 297
i Ferrer, tel. 411 297.

ESPAI MOMA: C/Alameda, 10 - 46100 Sagunt (València) - Tel. 20 7197
 MÓMOMA: C/Alameda, 10 - 46100 Sagunt (València) - Tel. 20 7197

L'Aula Magma és un espai políticament incorrecte, que no disposa d'autorització governativa (ni ganes tampoc). Aquesta secció necessita de la teua col·laboració i enginy per a cada una de les seues subseccions. Si ets un virtual digitalitzat en la xarxa global i mediàtica que ens envolta, envia'ns les teues propostes a E-mail: Premsa@uv.es. Si ets un/a romàntic/a lletraferit/da, per correu al Gabinet de Premsa, C/ de l'Antiga Senda de Senent número 11, planta 4, València, 46023.

Quina cara

Creuen posseir la veritat. I el pitjor és que des de la tarima la prediquen. Quan claven el rem, mantenen la mateixa cara, sense un gest. Quina cara! Ara tens l'oportunitat de restablir la veritat, sense identificar el pecador. Envia'ns les millors perles dels teus profes.

Un professor de cursos de doctorat, en un inusual atac de sinceritat, va dir: "El pitjor error d'un doctorand és creure que al seu director de tesi li fa alguna gràcia ser el seu director de tesi".

Menuda creu

Pensen que són forts perquè són joves i actuen en grup. Però la superioritat, els estudiants l'haurien de demostrar en els exàmens i això no passa sempre. Menuda creu! Si com a professor t'interessa aclarir les coses, envia'ns les respostes (anònimes) més xocants que t'han fet empassar.

Una estudianta de Farmàcia va expressar-se de la següent manera quan se li va preguntar si li agradaven els homes musculosos: "Aquest no és el meu logotip d'home, valore altres coses".

Prestateria

Sense dubte, el tema estrella del passat mes en la xarxa ha tingut a veure amb les intimitats d'un president i d'una becària en una casa blanca. Probablement no sabrem mai la veritat d'aquesta història, però allò ben cert és que ha estat www.drudgereport.com la revista electrònica que va destapar l'assumpte, deixant els setmanaris i la premsa diària *in albis*. S'afirma que aquesta revista és el paradigma de la informació políticament incorrecta. En tot cas, no és l'única pàgina reveladora que hi ha. Sense anar més lluny, en www.npgabascal.com/abusoeccu/ndex.html es posen en solfa els crèdits hipotecaris en ecus. Els qui no tenen ni casa blanca, ni crèdits en ecus per adquirir una vivenda s'expliquen sense dissimulació en <http://nodo50.ix.apc.org/lucha-autonoma>. I a qui, per tenir, té el nom i el cognom de l'home més ric del món se li dedica una pàgina suculent a www.zpub.com/un/bill/ecology.html.

TAM TAM

Ja està bé d'embrutar les parets i els panells amb anuncis de tota mena. Si podeu embrutar un full de NOU DISE i arribar a milers de persones, per què continuar amb grafitos que resulten més antics que la partitura del Misteri d'Elx. Envia'ns els teus missatges i reclams, gratis, a l'adreça habitual o a la Borsa d'Habitatge del CADE.

PISOS

Si el que vols és aprofundir el teu coneixement de la llengua i les cultures valencianes mitjançant la convivència amb estudiants que parlen valencià, ací et proposem tres adreces per a compartir pis:

nEs busca xica al carrer Ministre Lluís Mayans, 54-23. Pis totalment exterior amb rentadora, frigorífic, etc. El preu és de 16.000 pessetes. Pregunteu per Isabel al telèfon 929 60 17 31.

nBusquem xic/a al carrer Poeta Liern, 18-1. El preu és de 8.000 pessetes. Telefoneu en horari de sopar i dinar al 285 38 88 i pregunteu per David.

nEs busca xic/a al carrer Poeta Mas y Ros, 83-4. Hi ha dues habitacions disponibles. Pis totalment exterior, rentadora, televisió, video, etc., i ben comunicat amb Tarongers i Blasco Ibàñez. El preu és de 14.000 pessetes. Pregunteu per Patricia Tormo.

nEs lloga pis a xic/a. Situat a la plaça del Cedre, 13-27. Són 18.000 pessetes per persona al mes, inclouent-hi despeses. Prop de les facultats. Terrat gran i completament exterior. Pregunteu per Àngeles Heredia al telèfon 372 89 80.

nEs lloga pis a xic o xica. Està situat al carrer Arts i Oficis. El pis està recentment reformat i tot moblat. Preu a convenir. Pregunteu per Mari Carmen o Loli al telèfon 395 15 02 o al 151 76 92.

nLlogue habitació en règim de pensió al carrer Doctor Gómez Ferrer, 15-2-4. El preu és de 12.000 pessetes més 3.000 de despeses. Completament moblat, amb rentadora, televisió, telèfon i situat prop de les facultats. Pregunteu per Pilar al telèfon 361 43 24.

nLlogue habitació en règim de pensió, preferentment a gent d'altres nacionalitats. Carrer Literat Azorin, 25.000 pessetes. Truqueu al

334 43 06.

CLASSES

nEs donen classes de repàs. ESO, BUP, COU i exàmens de la Junta Qualificadora de València. 700 pessetes l'hora. Pregunteu per Pepa al telèfon 393 03 27.

nTitulada nadiua dóna classes d'Alemanys. També realitza traduccions per ordinador. Pregunteu per Martina. Telèfon: 391 02 54.

nDone classes d'Estadística per a Psicologia, Criminologia, Pedagogia i Bioestadística. Nivell universitari. Pregunteu per Carlos al número de telèfon 369 61 44.

nDone classes d'Italià. També de BUP. A domicili. Pregunteu per Sol al telèfon 253 08 76.

nDone classes de música, de guitarra i de baix. Es tracta de classes per a alumnes de qualsevol nivell i estil. Hi tinc molta experiència. Si us interessa podeu telefonar-me al 380 79 26.

nNadiua anglesa dóna classes d'Anglès. Per a tots els nivells. Telefoneu a Susan al 369 61 44.

VENDES

nVenc Golf GTI 1800 de l'any 88. El preu és de 350.000 pessetes. Els interessats podeu trucar al telèfon 365 98 09.

nVenc llibre de Dret: *Casos y textos de Derecho Internacional público*, d'Oriol Casanovas i la Rosa. Editorial Tecnos. Per 3.000 pessetes. Telefoneu-me a partir de les 21 hores al 359 98 81.

nVenc bicicleta en bon estat. Preu a convenir. Si us interessa truqueu al telèfon 372 77 27 i pregunteu per Sofia.

nVenc càmera de fotos. Venc Nikon F3 amb motor. El preu és de 100.000 pessetes. També es venen per separat. Si us interessa truqueu al número 908 96 13 59.

nVenc un cotxe Fiat Regata-Mare. Sempre al garatge, amb pocs quilòmetres i la ITV fins a finals del 1998. Preu: 3.000.000 de pessetes. Truqueu al 362 07 52.

nVenc l'Enciclopedia de las Plantas Naturales. En cederom. Preu: 5.000 pessetes. Telèfon: 908 04 31 89. E-mail: mariotru@uv.es

ALTRES

nEs fan currículums per ordinador. El preu és de 1.000 pessetes el currículum, podeu preguntar per Noèlia al telèfon 393 03 27.

nEs passen treballs a ordinador. 75 PTA/foli. Truqueu al 340 99 40.

nEs busca teclat i guitarra solista

ESCAPA'T

Una altra València

L'oratge d'aquests dies no convida a anar massa lluny. L'aire porta en suspens boires de Brahms i dóna a la ciutat un alé centreuropeu que també té, encara que a vegades no ho sabem. Vore el racionalisme arquitectònic d'aquesta ciutat a vegades tan desficiada i irracional és la proposta per a aquesta setmana. Anirem a l'IVAM (diu-

menges gratis, entre setmana 175 pessetes per a estudiants) i vorem l'exposició dedicada a l'arquitectura racionalista que han comissariat Juan Lagardera i Tito Llopis. Certament vorem una altra València en les fotografies i plànols d'edificis al costat dels quals hem passat i no hem vist. Entre façanes i façanes d'aquesta singular València, en l'exposició apareixen destacats dos edificis de la Universitat: el Col·legi Major Lluís Vives i l'antic edifici de Ciències (Blasco Ibàñez/Jaume Roig), eixe colós que sembla eixit del *Metròpolis* de Fritz Lang.

En una sala annexa hi ha un regal afegit per als visitants en forma de mirada a aquesta ciutat: la del fotògraf canadenc Ian Wallace i la del pintor valencià Marcelo Fuentes. L'excursió es completa agafant junt amb el tríptic de l'exposició un plànol de la ciutat on són marcats els edificis més significatius d'aquesta mostra que encara no han sigut enderrocats. Després es tracta de passejar la ciutat amb una nova mirada, olorar la humitat i deixar que la retina perduda en les façanes i el nas penjat de la memòria ens porten a una altra ciutat.

DICCIONARI PER A AGRAFS

L'agrafia és la incapacitat per a expressar idees per escrit. Si ets àgraf total, no et preocupes. Pots arribar a ministra d'algun govern, a president d'un club de futbol o, amb paciència, a periodista de NOU DISE. Si ets àgraf parcial, col·labora amb el *Diccionari per a àgrafs*, una obra magna que serà de consulta obligatòria en el futur per a investigadors de Prehistòria de l'Ètica.

CAP (*Surr.*) m. Aventura surrealista que arriba després de la titulació universitària. Consisteix a estar sis mesos esperant que algú t'aclearisca quan comença aquest curs d'Adaptació Pedagògica. Després, estàs tres mesos assimilant tota la bibliografia pedagògica publicada els darrers trenta anys (aproximadament). Finalment, ja pots ingressar a l'oficina de l'atur més a prop de casa.

CCP (*Relig.*) m. Curs de Capacitació Pedagògica que substituirà el CAP l'any vinent. Consisteix a disminuir el temps d'espera angoixant del CAP per

aconseguir així augmentar el període d'assimilació bibliogràfica. Finalment, també espera l'oficina de l'atur del cantó, però els nous desocupats tindran una preparació més moderna.

CCCP (*Psiquiat.*) f. Sigles en alfabet llatí de l'antiga Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques en una traducció des del ciríl·lic. Malgrat algunes imperfeccions mínimes (exagerades sempre a l'Occident), aquestes coses del CAP i del CCP no passen en aquell règim. Que sobraven opositors, ja que eren a Sibèria per a realitzar uns cursos sobre productivitat en la mineria.

OPOSICIONS (*Polit.*) m. 1. Tragèdia per a places de Secundària que es representarà probablement el mes de març. Els actuals titulats apuntats al CAP no en tindran el certificat fins a juny. La Conselleria ha evitat, d'aquesta manera, que milers d'universitaris passen el mal moment d'unes oposicions. L'Estat del Benestar ens tegeix. 2. Això que haurien de fer els partits de l'esquerra.

PLAÇA (*Urbanis.*) f. 1. Espai urbà que es retola amb el teu nom en el teu poble si aconseguixen aprovar les oposicions de Secundària. 2. Lloc de treball repartit per l'atzar.

Un treballador de la Facultat de Dret publica un llibre sobre la maçoneria

Maçons accidentals en la València republicana

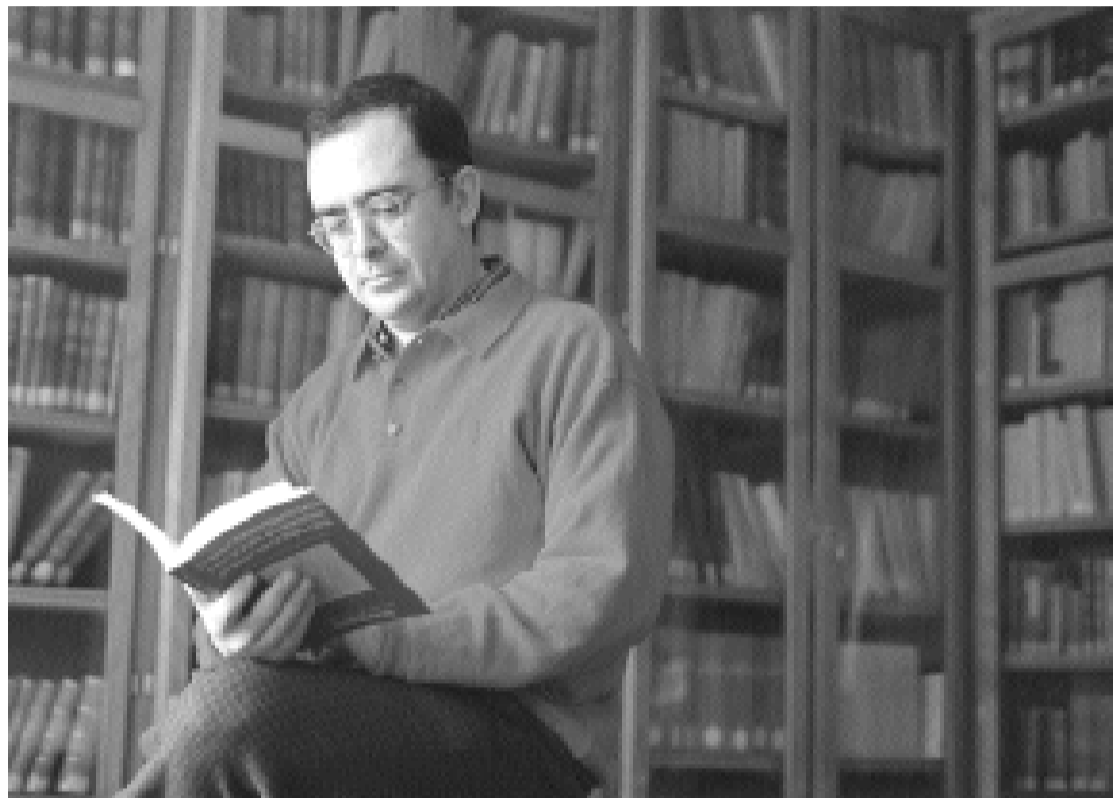
Ara, ja no ens valen misteris i secrets sobre la maçoneria, i entre les diverses obres que parlen sobre aquesta organització hi ha la de l'historiador valencià Vicent Sampedro, titulada La maçoneria valenciana i les lògies accidentals durant la guerra civil. L'obra ha estat publicada pel Consell Valencià de Cultura. Sampedro és PAS de la Facultat de Dret.

MARIA JOSEP PICO

El canvi de moral, la modernització i el boom turístic viscuts en els anys seixanta i setanta acaben amb el mite antimaçònic, explotat pel govern dictatorial de Franco a fi de convertir la maçoneria en el gran enemic responsable d'enfrontar les dues Espanyes. La clandestinitat va ser la condemna de la maçoneria, quan les seues banderes ideològiques eren la llibertat, la fraternitat i la igualtat, tot dins d'un laïcisme confessat. Per la seua banda, els maçons es consideraven una societat discreta, més que secreta, i hi van persistir perquè les seues idees no van culminar en l'anhelada revolució. Són coses que han canviat els darrers anys. Les investigacions històriques hi han estat decisives.

La maçoneria té un secret i és que no hi ha cap secret. I amb l'objectiu d'aprofundir en el significat d'aquest moviment social, polític i filosòfic en la València del 1937, l'historiador valencià Vicent Sampedro ha investigat sobre un fenomen genuí: les anomenades lògies accidentals o provisionals que es van establir a la ciutat del Túria, quan aquesta va esdevenir la capital de la II República.

En l'obra *La maçoneria valenciana i les lògies accidentals durant la guerra civil*, editada pel Consell Valencià de Cultura en la

Vicent Sampedro, en una biblioteca de Dret.

seua sèrie Minor, Sampedro fa una aproximació a un fet singular i únic en la història de la maçoneria mundial. Funcionaris, militars i polítics maçons es van refugiar a València, quan el 1937 la capitalitat del govern republicà va abandonar Madrid per les circumstàncies del conflicte bèl·lic, i van crear les lògies accidentals. Una organització autònoma de lògies, les quals es traslladaren a Barcelona a l'octubre, i que van ser definitivament dissoltes en maig del 1938.

Els noms elegits per a aquestes lògies van ser clars: lògia número 1, número 2 i número 3. En total s'hi van coordinar prop de 120 maçons, entre madrilenys i andalusos, que van constituir els nous tallers a València. Congregats en l'emblemàtic edifici del carrer Comte Montornés, el Liceu de Levante, els tres tallers van con-

viure mantenint la seua pertinença a la Gran Lògia Simbòlica Regional del Centre, amb el suport de la Federació de Levante

La tasca d'investigació a l'Arxiu Històric de Salamanca, el qual va funcionar com a arxiu policial fins al 1977, ha proporcionat a Vicent Sampedro un material inèdit molt valuós per tal de conèixer el desenvolupament de la maçoneria no sols a València capital de la República, sinó també al llarg de la Guerra Civil. Ha estat un treball costós per l'escassetat de documents, propiciada per les successives purgues, depuracions i multes patides pels maçons.

Aquest llibre, introduït per José Antonio Ferrer Benimeli, de la Universitat de Saragossa, recull una breu història de la maçoneria valenciana durant la II República, l'actitud de fidelitat republicana

que va adoptar la maçoneria espanyola davant del Front Popular i la corresponent repressió per part de l'exèrcit revoltat, com també la derrota final que acabà amb l'exili. El recorregut de la monografia s'inicia amb una exhaustiva anàlisi de la maçoneria valenciana durant el període final de la dictadura de Primo de Rivera i la II República, per tal d'abordar després els aspectes generals de la situació de la maçoneria espanyola al llarg de la Guerra Civil i, sobretot, les activitats maçòniques a València durant aquesta època, ja que quan l'estat liberal avança cap a la democràcia augmenta el nombre de membres de les lògies. De fet, en la II República les lògies es plaguen de demòcrates. L'últim capítol està dedicat a la derrota i a l'exili.

Homes o dimonis?

Del novembre del 1936 fins a l'octubre del 1937 València és la capital per excel·lència de la maçoneria espanyola, la ciutat va personificar la fraternitat. Una part dels 5.000 maçons que hi havia aleshores a l'Estat espanyol van demostrar la seua defensa per l'ordre republicà. A València van crear el fons d'ajuda per als familiars que s'havien quedat a Madrid, van protegir els que havien de fugir cap a Màlaga i hi van desenvolupar activitats humanitàries i polítiques.

La maçoneria ha estat una de les institucions més discutides i desprestigiades des de la seua aparició a començaments del segle XVIII, però Vicent Sampedro destaca la seua importància en l'evolució històrica. Per a aquest professor de la Universitat de València la maçoneria va tenir un gran impacte i va significar un important benefici social des de la seua creació, des de la qual és rellevant el moviment maçònic desenvolupat en la València de finals dels anys trenta, amb un gran sentiment antifranquista.

La Guerra Civil va convertir la maçoneria en la gran bèstia contra la qual calia lluitar, de manera que la persecució policial i la legislació antimaçònica van estar justificades i van aconseguir arrelar en la societat imatges tòpiques de la institució gens afavoridores. Els qui no van poder escapar, a més de ser detinguts, patiren sancions econòmiques i retractaments públics. Els maçons van ser objecte d'una persecució directa i moral, i després de la mort de Franco la premsa els va recuperar amb un tractament sensacionalista, recorrent a vells atavismes i símbols de desprestigi.

Universitat Gràfica

S'obri una oficina del Servei Valencià d'Ocupació al Campus de Blasco Ibáñez

Els estudiants més espavilats ja fa tres setmanes que pul-lulen per ací, just el temps que NOU DISE va informar que s'obria l'agència del Servei Valencià d'Ocupació al Campus de Blasco Ibáñez. Ahir s'inaugurà oficialment aquesta oficina que té com a tasca principal ajudar que els nous llicenciats troben ocupació. No els hi mancarà faena! En la imatge, els vicectors Ramón Torcal i Lluís Guia (esquerra) amb Rafael Segarra (dreta), director del Servei.

Els nostres músics feren vibrar el públic de la FNAC

El fòrum de la FNAC s'omplí dimecres passat amb la bona música dels "joves professors" de l'Orquestra Filharmònica de la Universitat i el públic vibrà al ritme de les seues cordes en la presentació del seu primer disc. FOTO: JUAN CARLOS TORMO

Grisolía visita el Col·legi Major Rector Peset

El president del Consell Valencià de Cultura, Santiago Grisolía, ha visitat aquesta setmana el Col·legi Major Rector Peset, de la Universitat de València. L'acompanyaren el rector, Pedro Ruiz Torres; el vicerector de Cultura, Antoni Tordera; el vicerector d'Estudis, Francisco Morales; el director del Col·legi, Nicolás Sánchez; el gerent de la Fundació de la Universitat, Alejandro Mañes; i el cap del Servei Jurídic de la Universitat, Vicent Álvarez. FOTO: JUAN CARLOS TORMO

Teatre/Crítica

Un gust agredolç

TITOL: LA PUTA ENAMORADA
Autor: Chema Cardeña
Director: Antonio Díaz Zamora
Actors: Ester Alabor, J.C. Garés i Chema Cardeña
Teatre: Espai Moma (Platero Suárez, 11. València)

FRANCISCA FERRER

He decidit veure *La puta enamorada*, de Chema Cardeña, a l'Espai Moma. A la porta hi ha un fum de gent. Un guarda controla els joves que es fumen la darrera cigarreta mentre miren les fotografies de l'exposició a l'antesala.

Un grup d'estudiants de BUP es troba entre els espectadors. A la sala no hi ha prou cadires per a tots, però el personal de l'Espai vol que tots estiguen còmodes i fa tot el possible. Al meu costat hi ha un xicot d'uns quinze anys, està un poc nerviós, no ha pogut seure amb els seus amics. No em puc contenir i li pregunto qui els ha recomanat l'obra. Em contesta, amb vergonya, que el seu professor de literatura.

Es fa fosc. Un personatge amb aspecte de graciós del segle XVII ens fa un *flashback*

per a introduir la història, que ocorre durant les Carnestoltes, i amb un espai gran per a tres personatges ens conten els problemes d'intrigues i de corrupcions d'una cort reial. Es fa la mitja part. Tinc curiositat i li pregunto al meu company ocasional. Em contesta, prou content, que li agrada l'espectacle, el graciós el que més.

Quan torna la foscor tot és ja previsible, el personatge que havia deixat l'escena primer és el que reprén la paraula, el graciós, amb arguments tòpics, deixa de ser-ho i la puta ens parla dels seus sentiments estereotipats. El personatge del pintor deixa el seu histrionisme i pren l'acció esperada. La projecció al fons de l'escenari del quadre inspirador de l'obra acaba amb un espectacle que ja havia tingut un fals final abans, i deixa un gust agredolç en els llavis.

La gent jove ha gaudit. Espere que tornen al teatre i que la literatura ara no els resulte avorrida. Un 10 per a l'Espai Moma.

Notícies 9 emet un espai sobre Sud-Nord

REDACCIO

El programa *Solidaris*, de Notícies 9-Televisió Valenciana, emetrà el proper dimarts, 10 de febrer, un reportatge sobre el Patronat Sud-Nord de la Universitat. *Solidaris*, coordinat pel periodista Eduard Torres, està presentat per Rosa Brines.

Aquest espai de Notícies 9 fuig de criteris comercials o d'audiència i accepta el repte d'intentar una televisió pública de qualitat. *Solidaris* presta una especial atenció a les activitats de les ONG valencianes. Les qüestions relacionades amb el camp de la solidaritat tenen ací

un tractament especial. Dins d'aquesta política informativa, l'equip del programa ha parat atenció en les activitats del nostre Patronat Sud-Nord. El programa s'emetrà a les 22:05 de dimarts i es repetirà a les 19:05 de dijous. L'espai, d'una durada de 45 minuts, s'emetrà en la segona cadena de Televisió Valenciana.

Segons els responsables del programa, *Solidaris* ja és una realitat. "Hem aconseguit tenir una finestra audiovisual oberta al fenomen social més espectacular de finals del segle XX: el voluntariat i l'acció solidària".

La Junta de Personal Docent, contra l'esborrany de la LRU

La Junta de Personal Docent i Investigador de la Universitat de València ha fet públic un comunicat on considera "inacceptable" el segon esborrany de modificació de la LRU presentat pel Ministeri d'Educació i Ciència.

La Junta creu que l'esmentat document suposa perpetuar, legalitzant-la, l'actual situació d'inestabilitat del professorat no numerari. Així mateix, la promo-

ció d'aquest professorat es pot veure bloquejada en la pràctica per les noves dificultats introduïdes. La Junta afirma que l'esborrany "recupera fórmules ja experimentades i rebutjades pels tribunals". I que recupera "mecanismes d'oposicions en lloc d'abordar el tema en profunditat".

La Junta critica també que no hi haja cap pla de finançament de les universitats.

Carmen Aranegui, catedràtica d'Arqueologia

Els ibers, una cultura dialogant

Aquesta catedràtica d'Arqueologia de la Universitat de València s'ha proposat ressuscitar els ibers de la tomba d'estigmes on estaven soterrats. Per als qui anomena prínceps d'Occident reclama el reconeixement d'haver constituït una cultura pròpia i no únicament una suma d'influències. Amb una magna exposició, de la qual és comissària científica, sobre el món ibèric al Grand Palais de París ja els ho ha recordat a 100.000 visitants, ara ho està fent a Barcelona i posteriorment s'atrevirà amb els germànics a Bonn.

ESTER PINTER

—Els poblats ibèrics visqueren a la península en l'Edat del Ferro, abans de la integració total en Roma, entre els segles VI i I abans de Jesucrist; però quin és el seu origen?

—Fa més de quaranta anys es pensava que els orígens de l'ètnia ibèrica es trobaven al nord d'Àfrica o a Àsia, quan es considerava el difusionisme una raó molt important per a la comprensió de les cultures antigues. Però els ibers són aborígens de la península ibèrica. Qualsevol comparació amb elements estranys que no siguin coetanis i amb pobles molt llunyans és ciència ficció.

—Sanchis Guarnier parla d'un substrat preromà en alguns trets de la nostra llengua. Què és el que ens queda encara als valencians dels ibers?

—Aquesta cultura es va diluir completament en la romana. En la nostra cultura viva només ens queda algun topònim iber, però poc més. El que sí que ens deixaren és un ric patrimoni històric, més de quatre-cents o cinc-cents jaciments molt importants, col·leccions arqueològiques, numismàtiques, epigràfiques i hermosos paisatges.

—S'aconseguirà algun dia tra-

duir la llengua ibèrica?

—No serà fàcil, perquè la llengua ibèrica és una llengua extingida. Fins i tot els que han utilitzat l'eusquera no han trobat més que similituds a nivell de lèxic, ni la sintaxi ni l'estructura és la mateixa, encara que altres historiadors no pensen el mateix. Gómez Moreno, el 1925, va llegir l'ibèric a partir d'un plom de la Serreta d'Alcoi escrit en llengua ibèrica i en grafia grega i d'alguns topònims escrits en les monedes en llatí. Hi ha estudis molt seriosos sobre això, però jo no ho veig possible fins que no es descobrisca una inscripció bilingüe.

—Quin tipus d'organització social mantenien els poblats ibèrics i a partir de quines troballes s'ha anat descobrint?

—El descobriment de la casa complexa és una novetat que posa de manifest la diferenciació social que hi havia en els pobles ibèrics. Ara sabem que la casa amb una entrada

gran que possibilita l'entrada del carro és la llar de l'aristocrata que en diem nosaltres. Assenyala una societat estructurada. A més de l'hàbitat, allò relacionat amb la mort també en deixa constància. Dins dels santuaris, les famílies aristocràtiques tenen una posició

Carmen Aranegui, comissària científica de l'exposició sobre els ibers

preeminent. La tomba monumental es dona dins del món ibèric en variacions regionals; si anem cap a la zona de l'Ebre trobarem túmuls de grans dimensions però no una decoració arquitectònica ni escultòrica relacionada amb la tomba. Des de la zona del Xúquer fins a Andalusia trobem la tomba monumental amb diferents tipologies. A nivell públic també hi ha espais per al ritual religiós que anomenem santuari, poden estar dins dels poblats o a la porta, al límit d'un territori o al llarg d'un camí. No és una arquitectura estrictament monumental però sí de caire públic.

—La incineració en l'Edat del Ferro europea era una pràctica molt estesa.

—El que tenen en comú tots els

ibers i altres coetanis que no són és la incineració, però el ritual que hi ha al voltant d'aquest fet és el que diferencia les cultures de les diferents parts del món ibèric.

—I a banda d'aquests costums, quins altres trets diferencien els pobles que conformen l'ètnia ibèrica?

—Són molt diferents, però estan integrats en tres zones ben diferenciades d'acord amb les tradicions anteriors i de l'economia de cada regió. A la zona que va de Jaén a Múrcia tenen una economia minero-metal·lúrgica que dona un índex de riquesa gran i per això hi ha més monuments. També entre el Segura i el Vinalopó, l'eixida a la Mediterrània, hi ha pobles molt rics. Entre l'Ebre i el Lluenguadoc hi ha

una economia del cereal, amb camps de sitges i amb excedents molt grans. A la zona valenciana, Albacete i un poc de Múrcia, l'economia és agro-pecuària, i dades arqueològiques destaquen la producció de vi, d'oli, i el ramat d'Obri Caprisa. Xàtiva representa un desenvolupament molt important del teixit.

—Quin paper juga el comerç que aquests pobles mantingueren amb civilitzacions més complexes, com ara els fenicis i els grecs?

—Quan arriben els colonitzadors i no tenen colònies en aquesta franja ibèrica, els ibers actuen com els seus interlocutors. Per tant, no és un comerç colonial o de dominació, hi ha una elit local que hi participa i s'enriqueix i que acabarà ostentant el poder. El comerç comporta una evolució i una incipient diferenciació social.

—L'art ibèric és valuós o, comparat amb el romà, és un art subdesenvolupat?

—No, no, és propi d'una societat complexa i a més a més molt ric. Per exemple, en el segle V abans de Crist hi ha projectes escultòrics dels ibers pràcticament absents del món mediterrani occidental. Es tracta d'una cultura artística amb una tradició de diàleg amb el Mediterrani que no constitueix un epígon de l'art romà, ni del grec ni del fenici sinó un art propi amb trets estilístics molt importants. D'acord, això sí, que s'hi desenvolupa una escultura major en calcar amb una tècnica poc depurada en comparació a altres cultures.

—Queda molt per excavar i trobar sobre la cultura ibèrica?

—L'arqueologia té una perspectiva molt important en la descoberta i l'estudi del món ibèric, i s'ha demostrat que quan s'inverteix els resultats són molt bons. La important inversió que es va fer en els anys setanta i vuitanta n'és un bon exemple. Però en els últims temps les dotacions han anat més aviat a la restauració i no tant a la investigació, que és fonamental per a conèixer bé aquest món. Avui dia hi ha una tendència equivocada a promocionar més la difusió que la investigació, quan les dues són les dues cares de la mateixa moneda.

La Dama d'Elx,

Contràriament al que pensen molts, Carmen Aranegui sosté que la tan reclamada dama d'Elx no és una deessa. Per a Aranegui la figura més destacada de l'art iber és la imatge de la matrona, de la senyora, la qual representa la tradició, per les seues vestimentes i la riquesa, per les seues joies. Segons la catedràtica en Arqueologia hi ha un a priori sobre el particular, pel qual quan es troba una figura feme-

nina molt excel·lent es pensa que no pot ser més que una deessa. Mentre que quan el representat és un personatge masculí se sol pensar que es tracta d'un guerrer o d'un altre mortal. Aranegui justifica la seua teoria sobre la dama d'Elx dient que la representació de personatges masculins i femenins mortals és producte d'una societat avançada, com ho fou la dels ibers. A aquesta societat estructurada li corres-

pon, segons Aranegui, una religió també estructurada: "A més de les creences convencionals en els esperits, tenien un panteó de déus i deesses", i destaca altres dues qüestions: "Les pràctiques religioses dels pobles colonitzadors a penes entren en el món ibèric, és una societat que s'afirma en la seua diferència" i la segona: "Adopten imatges que són comprensibles pel seu contacte amb els púnics o amb els grecs, però des del punt de vista del culte i del ritual aquestes pràctiques són específicament ibèriques".

INICIO DE
NUEVOS CURSOS
EN FEBRERO

C/ Agostoy Guzmán, 5 - 1.º 46008 - VALÈNCIA. TEL: 391 15 73

INGLÉS CON SABOR AMERICANO

CITES

TEATRE

Espai Moma

La puta enamorada, de Chema Cardeña, fins al dia 8 de febrer a l'Espai Moma, Platero Suárez, 11, baix. Horari: dimecres, dijous i diumenges a les 20 hores. Divendres i dissabtes a les 22:30 hores. Dimecres, dia de l'espectador. En el mateix lloc, l'Espai Moma, a partir del 12 de febrer i fins al 8 de març es representarà *Mandibula afilada*, de Carles Alberola, interpretada i dirigida pel mateix autor amb Cristina Plazas i produïda per Albena Producció.

Teatre infantil

Al pati del Centre Cultural La Beneficiencia *Las botas del gato con botas*, a càrrec del grup de Teatre de la Caixeta. Horari: A les 12 hores en castellà i a les 13 hores en valencià.

Teatre de titelles

Al Teatro de Marionetas La Estrella, carrer Los Angeles, 33. Venda al telèfon 356 22 92. Espectacle de participació de pallasos i titelles. Dissabtes, diumenges i festius a les 18:30. Entrada única: 600 pessetes.

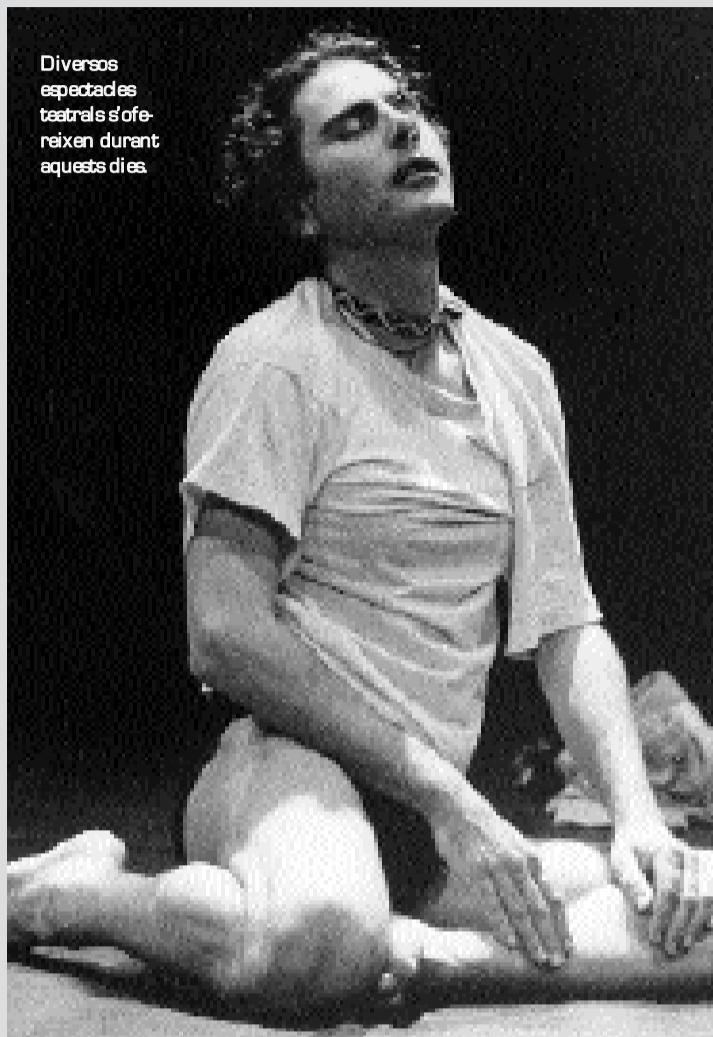
Teatre Micalet

Ballant ballant, de la mà de Joan Peris. A partir del 17 de desembre. Dimarts a les 17:00, dimecres a les 20:00 hores (dia de l'espectador). Dijous a les 21:30 (únic dia de descomptes: universitaris, jubilats i carnet jove). Divendres i dissabtes a les 22:30 hores. Diumenge a les 19:00. Venda per telèfon: 399 55 77.

PREMIS

Certamen universitari de textos literaris

Treballs d'autors menors de trenta anys vinculats a les universitats espanyoles. **Termini:** 30 d'abril del 1998. **Dotació:** 150.000 pessetes.

Diversos espectacles teatrals s'ofereixen durant aquests dies.

Envieu a: Universidad Politécnica de Madrid. Vicerrectorado de Gestión Académica. Sección de Extensión Universitaria. P. Juan XXIII, 11. 28040, Madrid.

Concurs de cartells Festes de Moros i Cristians, Oliva, 1998

Lema: Festes de Moros i Cristians Oliva 1998. **Dimensions:** 50 per 35 cm (alt-ampl). **Termini:** Fins al 6 de febrer. **Premis:** 1er: 125.000 pessetes; premi local: 25.000 pessetes. **Informació:** Ajuntament d'Oliva. Telèfon: 285 02 50.

II Premi d'Investigació de Meliana

L'Institut Municipal de Cultura de Meliana ha convocat un premi d'investigació local sobre Meliana, en les matèries d'Història, Geografia, Art, Biologia, Medi Ambient i altres. El premi és de 200.000 pessetes. Els treballs es presentaran a l'IMdC, plaça Major, 1. Telèfon: 149 60 70.

VIII concurs de maquetes 'A la nostra marxa'

Per a grups de música de València, Alacant i Castelló que canten en qualsevol llengua. De gener a octubre. Cal enviar la maqueta a l'atenció de Simó Aguilar. Telèfon: 365 68 83.

I Premi de Fotografia 'Facultat de Dret'

La convocatòria recollirà imatges relacionades amb el món del Dret o la vida universitària a la Facultat, de membres de la Universitat de València que tinguen o hagen tingut alguna vinculació amb la Facultat de Dret d'aquesta universitat. El termini de presentació és fins al 15 de febrer a la Facultat de Dret, avinguda del Campus dels Tarongers s/n, 46071, València. El premi d'honor és de 50.000 pessetes i de 25.000 i 15.000 el primer i el segon accésit, respectivament.

JORNADES

Jornades sobre 'Sexualitat amb seguretat'

Organitza: Vicerectorat d'Estudiants de la Universitat de València amb la col·laboració del col·lectiu Lambda, l'Assessoria Sexològica per a Universitaris i el Consell de la Joventut de la Comunitat Valenciana. **Tallers 'sexe més segur':** Dimarts 24 i dijous 26 de febrer al Campus dels Tarongers (16:30-20:30 hores), de Blasco Ibáñez (16:30-20:30h.) i al de Burjassot (10-14 h.). **Taula redona:** Dimecres 25 de febrer a les 17 hores a la Sala d'Actes del Col·legi Major Lluís Vives. **On matricular-se gratuïtament:** Al CADE dels tres campus de la Universitat a partir del 12 de febrer d'11 a 14 hores. Telèfons: 386 47 71/ 43 15 / 85 04.

Jornades sobre els joguets del segle XXI

Actes: Les jornades formen part d'un programa global d'activitats sobre la utilització del joguet com a recurs didàctic. La celebració de la Fira Internacional del Joguet 98 permet articular el concepte joc-joguet amb el contingut de la Logse. Entre les activitats hi ha una mostra de recursos lúdics, un estand informatiu per a educadors i una visita a expositors a més de les jornades mateixes. **Matrícula:** 5.000 pessetes. **Lloc:** Fira Internacional del Joguet 98 de València. **Dies:** 13 i 14 de febrer. **Inscripció:** Ludoteca AIJU, Manuel Candela, 9-baix. Telèfon: 393 40 06.

Taller sobre 'El procés de creixement'

A partir del 27 de gener, a càrrec de Maria del Mar Nortes i Carmelo Ortolà (10 sessions). **Lloc:** Taller Vivencial. Telèfon: 384 31 98.

Col·loqui sobre Cinema Imprés

Divendres 13 de febrer, Dia Mundial del Cinema, a les 19 hores col·loqui sobre el cinema en paper. Hi participaran les editorials valencianes que millor tracten la publicació de llibres sobre cinema. Acudeix al Fòrum de la Fnac.

Protegir l'Albufera

MARIA ÀNGELS ULL*

El Fòrum de Debats de la Universitat ha organitzat juntament amb la Fundació d'Amics del Parc Natural de l'Albufera un acte de presentació del llibre *València, l'Albufera, l'Horta: Medi Ambient i conflicte social*, escrit per Mara Cabrejas i Ernest Garcia, del Departament de Sociologia i d'Antropologia Social, que ha estat editat pel Servei de Publicacions de la Universitat de València.

El llibre és una reflexió sobre el conflicte social que hi ha hagut i hi ha encara sobre el tema de la protecció de l'espai integrat dins del Parc Natural de l'Albufera (el llac, la devesa i la marjal i els arrossers) i a l'Horta de València. Una iniciativa que, a més de descobrir-nos aquesta problemàtica, pot aprofitar també perquè ens reciclem en aquesta assignatura pendent que és conèixer el Parc Natural més emblemàtic dels valencians.

La presentació de l'obra anirà a càrrec de Cristina Narbona (coordinadora del Grup Socialista en la Comissió d'Infraestructures i Medi Ambient del Congrés dels Diputats) i tindrà lloc al Saló d'Actes del Col·legi Major Rector Peset, plaça del Forn de Sant Nicolau, 4, de València, dilluns 9 de febrer a les 19:30 hores.

*Delegada de Medi Ambient de la Universitat de València.

Escriu al Nou Dise
premsa@uv.es

Te'l portem a casa

Si estàs lluny de la Universitat però et continua interessant aquest món, **NOU DISE** et posa al dia. Només has d'omplir aquesta butlleta amb les teues dades i enviar-la, junt amb un xec de 1.500 pessetes (a nom d'Universitat de València-Dise), a: Gabinet de Premsa. Antiga Senda de Senent, 11, quart pis. 46023, València.

Nom: _____
Cognoms: _____
Adreça: _____
Població: _____ Codi Postal: _____
Tf.: _____ E-mail: _____
NIF: _____

Centre de Documentació Europea

A Europa Elèctric@ des de casa

Velles prestatgeries acullen grosses carpetes nugades amb una cinteta de color roig. Dins, sentències del Tribunal de Luxemburg, iniciatives de la Unió Europea i una nombrosa bibliografia especialitzada esperen per a ser consultades per tots aquells que s'acosten al Centre de Documentació Europea.

MARISOL HOYOS

Un total de 88.585 persones visitaren el Centre de Documentació Europea de la Universitat de València el curs passat. Però, curiosament, la major part d'elles no hi accediren per la porta de la Facultat de Filologia on actualment està ubicat, sinó que es dirigiren a la seua adreça electrònica en la xarxa.

Només cal teclejar <http://www.uv.es/cde> perquè en l'ordinador s'obri la pàgina web del Centre, coneguda amb el nom d'*Europa Elèctrica*, que ofereix informació de primera mà sobre oposicions, programes comunitaris, documents interns, licitacions o accions d'ajuda que tenen el seu origen a la Unió Europea.

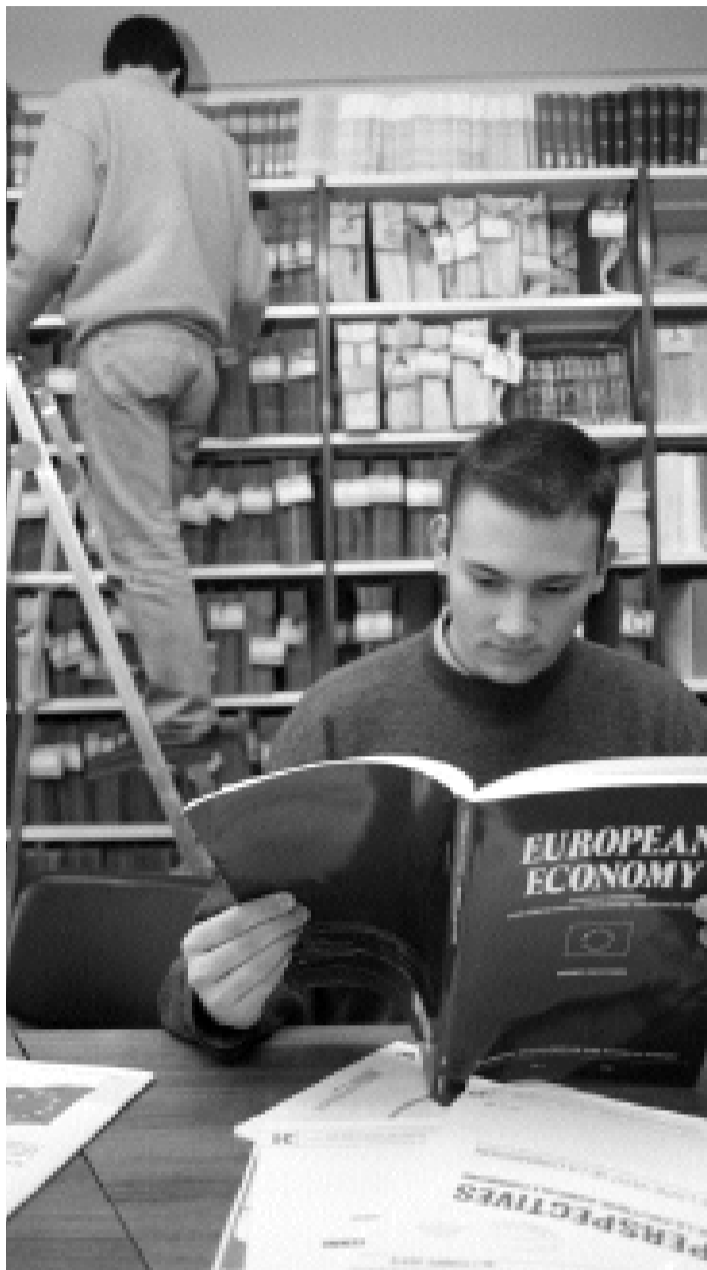
Nascut l'any 1982, mitjançant un acord amb la Comissió de Comunitats Europees, el CDE s'integra en la xarxa de centres de documentació dels països comunitaris i tracta principalment d'acostar a la comunitat universitària i al públic en general les activitats que desenvolupen les institucions europees. El

Centre rep periòdicament tota la documentació que publiquen els diversos organismes de la Unió Europea, té accés a les bases de dades comunitaris i disposa de bibliografia de referència especialitzada en temes d'integració. Amb aquest fons, el seu personal confecciona una sèrie de bases de dades pròpies que poden ser consultades des de la xarxa.

Així, el Centre de Documentació ha esdevingut, en uns anys, un punt de referència obligat com a servei electrònic d'informació europea i figura actualment com a novetat en la pàgina web Info Europa, editada a Brussel·les. El seu director, Josep Sorribes, pensa que "un dels principals reptes del Centre és arribar a ser més conegut dins de la mateixa Universitat. Si bé el

nostre treball és reconegut àmpliament pels circuits d'informació europea, moltes facultats i grups d'investigació ignoren les possibilitats informatives que poden trobar al Centre. Així mateix, el món empresarial no aprofita tots els

El Centre és un important referent com a servei electrònic d'informació europea

Instal·lacions del Centre de Documentació Europea.

recursos que podem oferir-los".

Generalment, un 70 per cent de les consultes directes al Centre demanen informació sobre legislació, bibliografia per a treballs, sentències del Tribunal de Luxemburg, etc. Però, electrònicament, els seus serveis també són consultats per col·legis professionals, sindicats i diputacions. Alguns ajuntaments i corporacions locals i comarcals volen conèixer els programes de medi ambient de la UE (Medi Ambient On Line), i algunes empreses sol·liciten serveis relacionats amb subvencions comunitàries.

Mentre el CDE espera ara

pacientment el seu trasllat a la Biblioteca Central del Campus dels Tarongers, el correu electrònic s'ha consolidat com a medi de comunicació amb els seus usuaris. De l'altre costat de la pantalla, Alfonso Rodríguez, especialista en documentació comunitària i encarregat de la part tècnica del servei, i Carmen Giménez, documentalista, els atenen cada dia. Des d'allí es preparen ja nous projectes de col·laboració amb altres centres de documentació europeus i de difusió als diversos centres de la Universitat.

Accedir a Info Europa amb una tecla

Actualment, l'arxiu del Centre de Documentació Europea es troba situat a la primera planta de la Facultat de Filologia (antiga Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials). Però la manera més còmoda per accedir-hi és entrar en la xarxa Internet.

Entre els diversos serveis creats pel Centre de Documentació Europea, al qual s'arriba només amb teclejar <http://www.uv.es/cde>, cal destacar els següents:

–*Diari Oficial de la Unió Europea.*

Únic a Espanya, dona accés a les directives, convocatòries, documents interns i decisions de la Unió Europea.

<http://www.uv.es/cde/DOCE/> –*Oposicions, sentències, bibliografies.*

Informació actualitzada sobre les oposicions a les institucions comunitàries, les sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea i les novetats bibliogràfiques de l'Oficina de Publicacions de la UE.

–*Guia de Finançament Comunitari.*

Finestra als 170 programes i iniciatives de la Unió Europea en matèria de medi ambient, educació, afers socials, iniciatives regionals, etc.

<http://www.uv.es/cde/GFC/> –*Butlletí Electrònic Info Europa.*

Línia directa amb l'actualitat de la Unió Europea. Notícies, convocatòries, contractes, oposicions i recomanacions especials.

<http://www.uv.es/cde/info-europa.html>

–*Internet a Europa.*

Servidors temàtics de les institucions comunitàries.

<http://www.uv.es/cde/euinternet>

PISCINA

VALENCIA

Oferta para

estudiantes

universitarios

- El Bono es Transferible.
- 6 Meses de Caducidad.
- Horario: de 7 a 14 h.
- 20 baños por cada bono.

BAÑOS a 200 Ptas.

2 Baños Gratis
Presentando este anuncio en la inscripción

Acqueducto María 2 46100 VALENCIA. Tel. (95) 830 47 05. Fax (96) 361 82 73

A la Universitat, estudianta de Dret; al camp, àrbitre de Segona Regional

LOLI MARIN

E

l futbol, el futbol! La polèmica està servida: que si les clàusules de rescissió, que si els problemes de despatx, que si no ni ha seguretat al camp, que si els socis compren accions del seu club sense saber-ho... Nuria Gavilán, estudianta de Dret a la Universitat de València, no fa cas d'això. Li encanta el futbol i fa dos anys que, com a àrbitre, s'atreveix cada cap de setmana amb vint-i-dos jugadors i la seua afició, cosa que, segons ella, "és molt més perillosa". Fa uns dies ha superat les proves i ha pujat a Segona Regional. Ara li queda menys per arribar al seu somni: la Primera Divisió. Pensa continuar endavant encara que hi haja molt de masclisme en el món del futbol.

Això de ser àrbitre no li va venir per casualitat: "En la meua família hi ha molta tradició pel futbol, som socis del València i jo sempre he jugat al futbol amb el meu germà i els seus amics. Un dia vam apuntar-nos al curs que organitza la Federació Valenciana d'Àrbitres i recorde que, ja en la primera classe, un xic volia fer-se el graciós explicant-me que un baló és redó".

Aquell xicot no sabia amb qui parlava. De xicoteta el seu pare la portava al camp de futbol, tot i que encara era molt prompte perquè sabera què era allò que tots volien agafar i per què quan el tenien el tornaven. Els primers contactes amb la pilota va tenir-los quan jugava a l'handbol (encara que no sabia si es tractava

L'àrbitre que sabia de lleis

de la mateixa) en equips com ara el Salgui o l'Osito l'Eliana. Després va tenir nostàlgia d'infantesa i va tornar al futbol. Va jugar en el Fergo de Sant Marcel·lí, on tots asseguren que, a l'igual que *Ronaldiña*, té una relació molt especial amb el baló.

Després només li quedava conèixer les normes del joc. A aquest fi, va fer un curs a la Federació i unes proves físiques per a demostrar que pot dedicar-se al mateix art que els xics. I li donaren un xiulet i unes estampes (roja i groga) perquè els jugadors la deixaren córrer pels camps de futbol (l'lastima que no li donaren una bici per anar-se'n a escurar, com li han dit a crits de vegades des de les grades).

—Què diuen quan et veuen aparèixer pel camp?

—Sempre escoltes comentaris fins i tot de l'afició, a vegades són floretes i la majoria insults. Ja estic acostumada als insults, però ells encara no entenen que una xica siga l'àrbitre. Hauriem de ser més xiques al Col·legi Valencià d'Àrbitres i així ho trobarien més normal.

Gràcies que Nuria Gavilán té

una col·lega que coneix un poc més que ella el baló de futbol, o això diuen. És M. José, té vint-i-nou anys, xiula en la Tercera Divisió i ja ha estat internacional. Això a Nuria li ve molt bé: "Quan xiule als camps on ja ha estat una altra xica i em diuen que ho va fer molt bé, em tranquil·litze molt".

—Quan tens problemes al camp, què fas?

—Amb els jugadors intente el diàleg i, si no s'hi pot, els trac la targeta. Només he tingut problemes amb els seus pares, que, des de les grades, m'insulten dient que no conec el reglament i més aviat

"En la meua família hi ha molta tradició pel futbol, som socis del València i sempre jugue a futbol amb el meu germà"

són ells els que haurien de mirar-se'l, fins i tot les normes noves, abans de donar crits. Però res més.

Nuria té dinou anys, estudia segon de Dret i enguany s'ha matriculat d'una assignatura molt curiosa: *Àrbitres de futbol*. Per a fer-la li donen tres crèdits de lliure opció, i a més li serveix per a repassar les normes del joc: "Per a mi el més important són els estudis. Vull ser advocada, encara que pense compaginar-ho amb la meua afició a l'esport".

—Quina llei afegiries al món del futbol?

—Després del que es veu en els últims dies, una llei que posara més en ratlla els presidents dels grans equips (no fa falta donar-ne noms), perquè respectaren més les actuacions dels àrbitres i no els feren sempre culpables dels errors dels seus jugadors. (Clar que sí, més córrer i menys parlar). A més, posaria protecció policial als camps, perquè, per exemple, als del meu nivell no hi ha (xe, la xica sap de lleis).

Nuria Gavilán fa dos anys que, com a àrbitre, es troba sola contra el perill (sense àrbitres assistents) amb un baló de futbol. El seu germà s'ho va deixar quan quasi li pegaren. Ara a vegades acompanya en els partits la seua germana per animar-la, i comprova que, pel fet de ser xica, li tenen més respecte. Nuria diu que a alguna companya "només li han pegat a l'eixida quan ha arbitrat dones, potser perquè agafen més confiança" (haurem d'anar espai amb els del mateix sexe).

La seua família troba bé que siga àrbitre i la Federació diuen que està molt preparada, però si vol arribar a Primera Divisió ha de continuar superant proves.

LA COLUMNA

Commemoracions

E

n els temps que corren, alces una pedra i apareix un aniversari. Abans hi apareixia un dissenyador, un predicador del desastre o una granota amb la pinta d'Ana Obregón. Ara obris els ulls i se t'ompli l'iris de generacions literàries, de guerres perdudes (com totes les guerres), de pintors que foren més pobres que les rates i després van vendre car el seu oblit en les subhastes dominades pels mafiosos i els milionaris (premi per a qui encerte la diferència).

Ací mateix, en aquesta casa plena de segles i batalles sense respir contra la intransigència dels analfabets i dels inquisidors (premi per a qui encerte la diferència), es prepara la celebració dels seus cinc-cents anys d'existència perquè la vida torne a tots els indrets de la seua història i els ompliga un any sencer de ciència, de reflexions sàvies sobre el món i de riures a escar.

Una mica més enllà Azorín continuarà ruixant amb la lentitud i la pesadesa dels seus escrits els homenatges que li esperen. Més ençà serà Blasco Ibáñez, i el foc institucional que il·luminarà amb brillantor els cent anys de *La barraca* el lligarà Rita Barberà amb el foc de les màquines excavadores institucionals que destruiran les alqueries de Campanar pels voltants del Pouet. Els aniversaris aprofiten per a recuperar memòries difícils, a vegades ultratjades per l'oblit, altres espectacularment blindades pel desvergonyiment. El dia en què Manuel Tarancón diga el seu discurs amb motiu d'una edició preciosa de *La barraca* jo l'invitaré perquè visitem junts el gratacels que hauran construït amb el seu beneplàcit al lloc que abans ocupava una barraca de les de debò, al costat mateix de ma casa.

ALFONS CERVERA

Nuria Gavilán reflexiona a l'aula sobre el pròxim partit de futbol que arbitrarà.